21

[Ap]proved by the Text-Book Committee Madras, for class use.

இளங்கோ வாசகம்

மூன்றாம் புத்தகம்

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
3rd OCT 1942
MADRAS
21

வித்துவான்
மா. இராசமாணிக்கம்

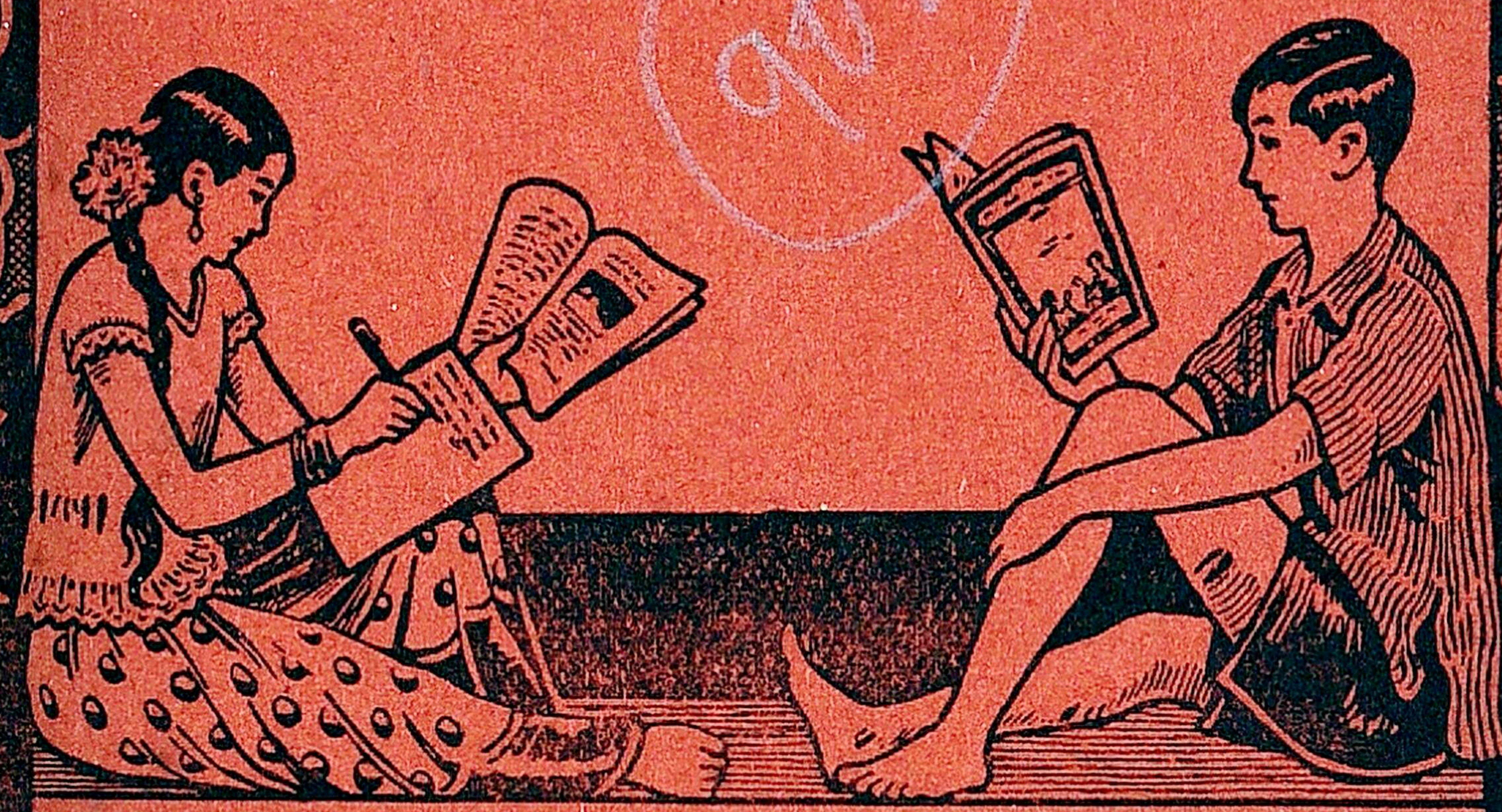

V. K. அருணாசலம்
தேப்பக்குளம் :: திருச்சி.

S. BRAHMA

இளங்கோ வாசகம்

மூன்றும் புத்தகம்

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
3 OCT 1942
MADRAS

வித்துவான்
மா. இராசமாணிக்கம்
தமிழாசிரியர், முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்தரக் கலாசாலை,
சென்னை.

494.81186
902

பிரசுர கர்த்தர்:
V. K. அருணசலம்
தேப்பக்குளம் : : திருச்சிராப்பள்ளி
பதிப்புரிமை] 1939 [விலை அணா 4

First Edition	1936
Revised	1937
Reprinted	1938
Reprinted	1939

P31/9

Approved by the Text-Book Committee, Madras.
(Vide Fort St. George Gazette, Part 1-B, Educational List, Page No. 212,
dated 10-5-1938

902

முகவுரை

இளங்கோ வாசகம்—மூன்றும் புத்தகம் என்னும் பெயரோடு மிளிரும் இச்சிறு நூல், இக்கால இளஞ் சிறூர் மனநிலைக்கு ஏற்றவாறு நவீன பாடங்களை எளிய நடையில் இயம்புவதாகும். இந்நூல் தமிழ்ப் பெருங்காவியமாகிய 'சிலப்பதிகாரம்' செய்தருளிய சேர முனிவர் இளங்கோ அடிகள் பெயர்கொண்டது. இந் நூலை மாணவ உலகம் வரவேற்கும் என்னுந் துணி புடையேன்.

அன்பன்,

மா. இராசமாணிக்கம்.

பொருளடக்கம்

எண்	விஷயம்	பக்கம்
1.	புத்த மஹான்	... 1
2.	பிரார்த்தனை	... 3
3.	வாழை மரம்	... 4
4.	சுத்தமான காற்றும் சூரிய ஒளியும்	... 6
5.	கிளியும் பூனையும்	... 8
6.	உண்மையுள்ள வேலையாள்	... 9
7.	மனிதக் குரங்குகள்—I	... 11
8.	மனிதக் குரங்குகள்—II	... 13
9.	வைத்தியசாலை	... 14
10.	முயல்வேன்	... 16
11.	கொசுக்களும் ஜுரமும்	... 17
12.	அரசனுக்கும் நியாயம் உண்டு	... 20
13.	காடுகள்	... 21
14.	உண்மையுள்ள இடைச் சிறுவன்	... 23
15.	பன்றிக்கு அண்ணன்	... 25
16.	சுகாதார விதிகள்	... 26
17.	கலியுக பீமன் காமா	... 28
18.	கடவுள் கவனிக்கிறார்	... 29
19.	கமலமும் அம்மை குத்துதலும்	... 31
20.	வெண்ணிலா	... 33

எண்	விஷயம்		பக்கம்
21.	இரண்டு உழவர்	...	34
22.	வெண்காயப் பயிர்	...	36
23.	கண் நோய்	...	39
24.	கோழிக்குஞ்சு செய்த தவறு	...	41
25.	குறி கூறல்	...	43
26.	கமலம் செய்த காரியம்—I	...	44
27.	கமலம் செய்த காரியம்—II	...	46
28.	எரி மலைகள்	...	47
29.	நீதி மன்றம்	...	50
30.	ஆத்திசூடி	...	52
31.	பொறுமைக் குணம்	...	54
32.	சாரணச் சிறுவன்	...	56
33.	ஆகாய விமானங்கள்	...	58
34.	அறிவு அற்ற ஆமை	...	61
35.	கொன்றை வேந்தன்	...	63
36.	பகைவனுக்கும் உதவி செய்	...	64
37	நமது நாட்டு அரசாட்சி—I	...	66
38.	நமது நாட்டு அரசாட்சி—II	...	68
39.	தெய்வத்தின்மீது பழியா?	...	70
40.	இடைச் சிறுவன்	...	72

இளங்கோ வாசகம்

மூன்றும் புத்தகம்

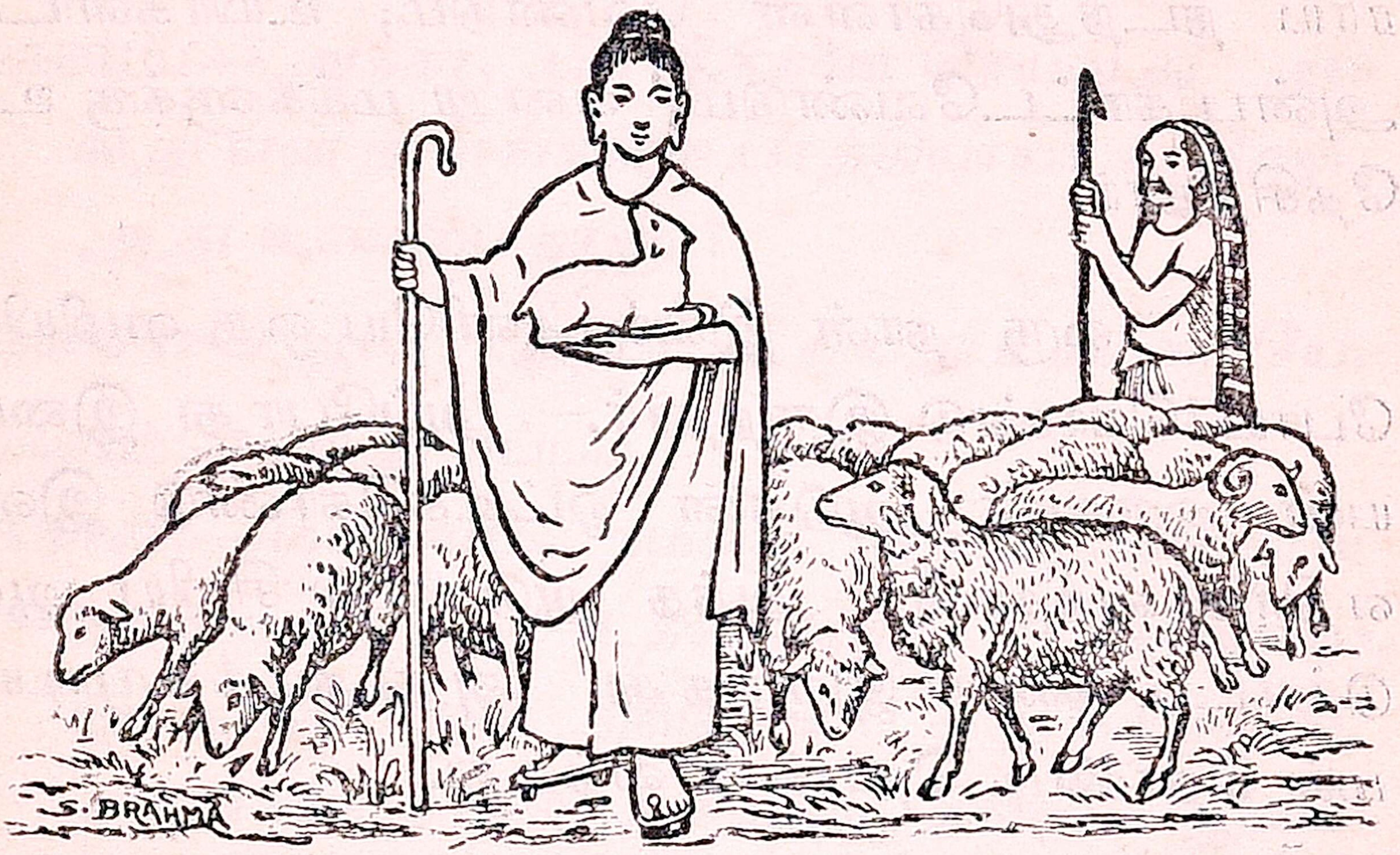

1. புத்த மஹான்

1. தம்பி, இந்தப் படத்தில் உள்ளவர் யார் தெரியுமா? இவர் புத்த மஹான் என்பவர். இவர் எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்புடையவர். ஓர் உயிரும் துன்பப்படுவதைக் காண இவர் பொருதவர்.

2. இவர் ஓர் அரச குமாரர். இவர், உலகத்து உயிர்களின் துன்பத்தைப் போக்க விரும்பி

னார்; அதனால், தம் இளவரசுப் பட்டத்தைத் துறந்தார்; காட்டுக்குச் சென்றார்; அங்குத் தனிமையாய் இருந்து யோசித்தார். மனிதர், உயிர்களிடம் பிரியமாய் இருப்பின், உலகத் துன்பம் ஓரளவு நீங்கும் என்பதை இவர் உணர்ந்தார்; 'எல்லோரும் ஒருவருக்கொருவர் அன்புடையவராய் நடந்துகொள்ள வேண்டும்; உயிர்களிடம் அன்பு காட்டவேண்டும்,' என்று மக்களுக்கு உபதேசித்தார்.

3. ஒரு நாள் இவர் தனியே ஒரு வழியில் போய்க்கொண்டு இருந்தார். அப்போது இடையன் ஒருவன் ஆடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு இவர் எதிரில் வந்தான். அந்த ஆடுகளில் சிறிய ஆட்டுக்குட்டி ஒன்று இருந்தது. அது நடக்க முடியாமல் நொண்டி நொண்டி வந்தது.

4. அதைப் புத்தர் பார்த்தார். அவர் கண்களிலிருந்து நீர் வடிந்தது. "ஐயோ! இந்த ஆட்டுக் குட்டி நடக்க முடியாமல் தவிக்கின்றதே! இந்த இடையன் இதைத் தூக்கிவரக்கூடாதா? போகட்டும்; நானே இதை எடுத்துக்கொண்டு ஆடுகளோடு செல்வேன்," என்று கூறி, அந்தச் சிறிய ஆட்டுக் குட்டியை எடுத்து அணைத்துக் கொண்டு நடந்தார்.

5. குழந்தாய், இம்மகானைப்போல நீயும் உயிர்களிடத்து அன்புடன் இருக்கவேண்டும். நாயின்மீதும் கழுதையின்மீதும்கல்லை எறியாதே; வாயில்லாத பிராணிகளுக்குக் கெடுதி செய்யாதே.

---

2. பிரார்த்தனை

மங்களம்:—அக்கா, பிரார்த்தனை செய்வது நல்லது என்று எங்கள் உபாத்தியாயர் கூறினர். அது உண்மைதானு ?

அக்காள்:—ஆம். அவர் கூறியது உண்மையே.

மங்களம்:—அது எப்படி ?

அக்காள்:—மங்களம், நமக்கு நோய் வந்தால் நாம் வைத்தியர் உதவியையும் யோசனையையும் நாடுகிறேம் அல்லவா ? அதுபோலவே, நமது மனத்துக்குக் கவலை, துன்பம் இவை வந்தால், கடவுளின் உதவியையும் யோசனையையும் நாம் நாடவேண்டும். அவர் உதவியால்தான் நமது மனம் அமைதி அடையும்.

மங்களம்:—மனத்துக்குக் கவலை ஏற்படும்போது தானே கடவுளைப் பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும் ?

அக்காள்:—அதுசரியன்று. நமக்கு நோய்வராமல் இருக்க வேண்டுமானல், வைத்தியர் கூறு

கிறபடி ஒழுங்காக நடந்துவர வேண்டும். அதுபோல மனக் கவலே ஏற்படாதபடியும், ஏற்பட்டால் திருப்படியும் இருக்கக் கடவுளே எப்பொழுதும் பிரார்த்தனே செய்தல் சிறந்தது. அவரைத் தினந்தோறும் பிரார்த்தனே செய்ய வேண்டும். செய்தால், மனம் நிம்மதி அடையும்; நம் குற்றங்கள் ஒழியும்; நல்ல எண்ணங்கள் நம் மனத்திலே தோன்றும்; நாம் நல்ல காரியங்களேயே செய்வோம். அன்பு, அடக்கம், பொறுமை முதலிய நல்ல குணங்கள் நம்மிடத்திலே வளரும். நம்மை நல்லவர் என்று எல்லோரும் புகழ்வர். நாம் கடவுளின் உண்மைப் பிள்ளேகளாக விளங்குவோம்.

மங்களம்:—அப்படியா ! சரி; நான் இன்று முதல் கடவுளே முழு மனத்தோடு பிரார்த்தனே செய்வேன்.

---

3. வாழை மரம்

1. வாழைப் பழம் என்ருல் யாவருக்கும் பிரியம் அதிகம். அதை 'வேண்டா,' என்று சொல்பவர் இல்லே.வாழை மரம்பார்வைக்கு அழகானது. அது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் காணப்

படும். அது பெரிய வீட்டுத் தோட்டங்களில் இருக்கக் காணலாம்.

2. நாம், வாழை மரத்தை விதை போட்டு முளைக்க வைப்பதில்லை. வாழைமரத்தின் அடியில் தோன்றும் வாழைக் கன்றுகளைப் பெயர்த்து நட்டால், அவை குருத்துவிட்டு வளரும். வாழைக் கன்று, வாழை மரத்தடியில் வளர்வதைப் படத்தில் பார்.

3. வாழை மரத்துக்குக் கிளைகள் இல்லை. அதன் இலைகள் நீண்டு விரிந்து இருக்கின்றன. மரத்தின் அடிப்பாகம் பட்டைகள் கொண்டது. அதன் பூ, காய், தண்டு இவை சமையலுக்குப்

பயன்படுகின்றன. இலையும் பட்டையும் உணவு படைக்க உபயோகப்படுகின்றன. வாழைநார், பூத் தொடுக்கவும் துணி நெய்யவும் உதவும்.

4. பெரிய வாழைமரம் பத்து மாதங்களில் குலை தள்ளும். இக்குலைக்குத் தாறு என்பதுபெயர். இதனைப் படத்தில் பார். ஒரு மரம் ஒரு முறைதான் தாறுவிடும். குலையில் உள்ள வாழைக் காய்களைக் கவனி. அவை சீப்புச் சீப்பாய் இருக்கின்றன. குலை நுனியில் பூ தொங்குகின்றது.

5. வாழையில் பூவன், மொந்தன், பச்சை வாழை, ரஸ்தாளி, பேயன், செவ்வாழை, தேன் வாழை, நெய்வாழை, நமரன் வாழை எனப் பல வகை உண்டு. அவையல்லாமல், மலை வாழை என்றும் ஒரு வகை உண்டு. வாழைப் பழம் மிக்க சுவை உள்ளது.

---

4. சுத்தமான காற்றும் சூரிய ஒளியும்

1. சுத்தமான காற்றால் உண்டாகும் நன்மைகள் பல. நாம் சுவாசிக்கும் காற்று, சுத்தமாய் இராவிடின், பலவித நோய்களால் வருந்த நேரிடும். ஆதலால் நாம் நல்ல காற்று ஓட்டம் உள்ள இடங்களில் இருக்க வேண்டும்.

2. காற்றுக்கு அடுத்தபடியாகக் கவனிக்கத் தக்கது சூரிய ஒளி, அதனுல் நமக்கு அளவற்ற நன்மைகள் உண்டாகின்றன. சூரிய ஒளி படுவதால், நம் உறுப்புகள் பூரண வளர்ச்சி அடைகின்றன.

3. வெளியில் வளரும் செடி ஒன்றை வீட்டுக்குள் வைத்துவளர்த்தால், அது நன்ருய் வளர முடியுமா ? முடியாது. அதுபோல நல்ல காற்றும் சூரிய ஒளியும் இல்லாத இடங்களில் நமது வளர்ச்சி மிகவும் குறைந்துவிடுகிறது.

4. நமக்கு உண்டாகும் பலவித நோய்களைச் சுத்தமான காற்ருலும் சூரிய ஒளியாலும் போக்கலாம். இங்கிலாந்தில் சி. ஆர். நெவின்சன் என்பவர் ஒருவர் இருக்கிருர். சில வருடங்களுக்கு முன் அவருடைய சுவாசப் பைகளில் கெடுதல் ஏற்பட்டது. அப்போது வைத்தியர் அவரை நல்ல காற்ருேட்டமும் சூரிய வெளிச்சமும் உள்ள இடத்தில் இருக்கச் செய்தனர்; அங்குச் சில அப்பியாசங்களைச் செய்யத் தூண்டினர்.

5. வைத்தியர் கூறியபடி நெவின்சன் செய்தார்; சிறிது காலத்திற்குள் நோய் நீங்கிச் சுகம் பெற்ருர். இதனுல், சுத்தமான காற்றும் சூரிய ஒளியும் உடம்புக்கு மிக்க நன்மையைத் தரத்தக்கவை என்பது விளங்குகிறது அல்லவா ?

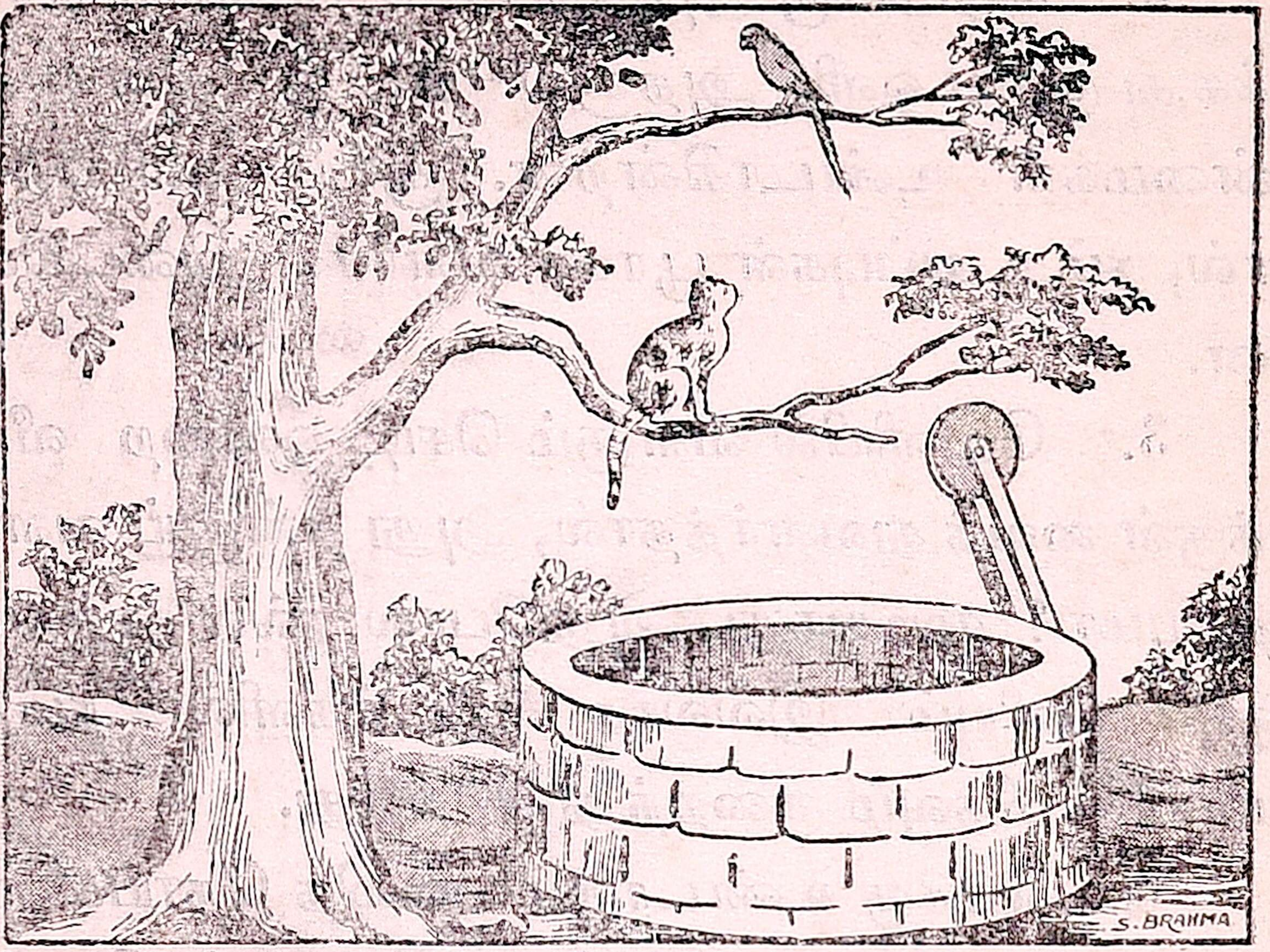

5. கிளியும் பூனையும்

1. மேல்மரக் கிளையில் கிளியைப்பார்;
கீழ்மரக் கிளையில் பூனையைப்பார்.

2. பூனை மேற்கிளைக் கோடிற்றே;
கிளியோ கீழே பறந்ததுவே;

3. பூனை கீழ்க்கிளை தாவிற்றே;
கிளியோ மேல்கிளை மேவிற்றே.

4. இப்படி இரண்டும் அலைந்தனவே;
இங்கும் அங்கும் ஓடினவே.

5. கிளி, கிளை விட்டே பறந்ததுவே;
'கூடுமாயின், பிடி'என்றே.

6. ‘பிடிப்போன் பார்!’ எனப் பூனையுமே
பாய்ந்தது; பாவம்! விழுந்ததுவே.
7. கீழே விழுந்த பூனையினைக்
கிளியும் பார்த்துச் சொன்னதுவே;
8. ‘சக்தியை அறிந்து சபதம்செய்;
இன்றேல், இக்கதி அடைவாயே.’

---

6. உண்மையுள்ள வேலையாள்

1. முருகன் தன் எஜமானருடனும் அவர் மனைவியுடனும் ஒரு காட்டின் வழியே வந்து கொண்டு இருந்தான். அவர்கள் வந்த வண்டி மெதுவாய்ப் போய்க்கொண்டு இருந்தது. மாலை சுமார் நான்கு மணி இருக்கும். அப்போது அக் காடே அதிரும்படி பெரிய ஓசை ஒன்று கேட்டது. வண்டியில் இருந்த மூவரும் திரும்பிப் பார்த்தனர்.

2. இரண்டு சிறுத்தைப் புலிகள் வெகு தூரத்தில் இருந்து பல பக்கமும் பார்த்துக் கொண்டே வந்துகொண்டிருந்தன. அவற்றைக் கண்ட எஜமானர் மனைவி ‘ஓ’ என்று அலறினாள். முருகன் செய்வது அறியாது விழித்தான்.

3. புலிகள் திடீரென வண்டியைப் பார்த்து விட்டன. உடனே அவை வண்டியை நோக்கி ஓடி வந்தன. முருகன் குதிரையை முடுக்கி, வண்

டியை வேகமாக ஓட்டினுன். குதிரை பறந்த தென்றே சொல்லவேண்டும்.

4. புலிகள் வண்டியை நெருங்கிவிட்டன. அப்போது எஜமானர் தாம் வைத்திருந்த பெரிய ஈட்டி ஒன்றைக் குறி பார்த்து ஒரு புலியின்மீது எறிந்தார். அந்த ஈட்டி குறி தவருமற் சென்று அப்புலியின் விலாப்புறத்தில் பாய்ந்தது. அப்புலி உரத்த சத்தத்துடன் கீழே விழுந்தது.

5. அதைப் பார்த்த மற்ருெரு புலிக்குக் கடுங்கோபம் உண்டாயிற்று. அது உடனே வண்டியை நோக்கிப் பாய்ந்து வந்தது. எஜமானரிடம் வேறு ஆயுதம் இல்லை. 'புலியைத் தடுக்க இனி முடியாது. அது நம்மைக் கொன்று விடும்,' என்ருர் எஜமானர்.

6. அப்போது முருகன், 'ஐயா, நீங்கள் வண்டியை வேகமாக ஓட்டிச்செல்லுங்கள். நான் இப்புலியை எதிர்த்து நிற்கிறேன். நாம் மூவர் இறப்பதைவிட, நான் ஒருவன் இறப்பது நலம் அன்ருே?' என்று கூறி, எஜமானர் தடுப்பதற்குள் வண்டியில் இருந்து கீழே குதித்தான்; புலிக்கு முன் நின்ருன்.

7. எஜமானர் ஆபத்தை உணர்ந்தார்; முருகனுடைய துணிச்சலையும் எஜமான விசுவாசத்தையும் நினைத்து உருகினுர்; வண்டியை வேகமாக

ஓட்டினர். அவர் திரும்பிப் பார்த்த போது, ஆ! முருகன் கீழே கிடந்தான். அவன்மீது புலி நின்றுகொண்டு அவன் கழுத்தைக் கடித்துக் கொண்டு இருந்தது.

8. எஜமானர் விரைவில் ஊர் போய்ச் சேர்ந் தார். எஜமான விசுவாசமுடைய முருகன் புலிக்கு இரையானன். முருகனைப் போல உண்மை அன்பு உடைய வேலையாட்களே மேன்மை அடைவார் கள். அவர்களுடைய பெயரும் புகழும் உலகம் இருக்கும் வரையில் நிலைத்திருக்கும்.

7. மனிதக் குரங்குகள்-I

1. உருவத்தில் ஏறக்குறைய மனிதனை ஒத் திருக்கும் குரங்குகள் மனிதக் குரங்குகள் எனப் படும். அவை கோரில்லா, உராங்குட்டான், சிம் பாஞ்சி, கிப்பன் முதலியன.

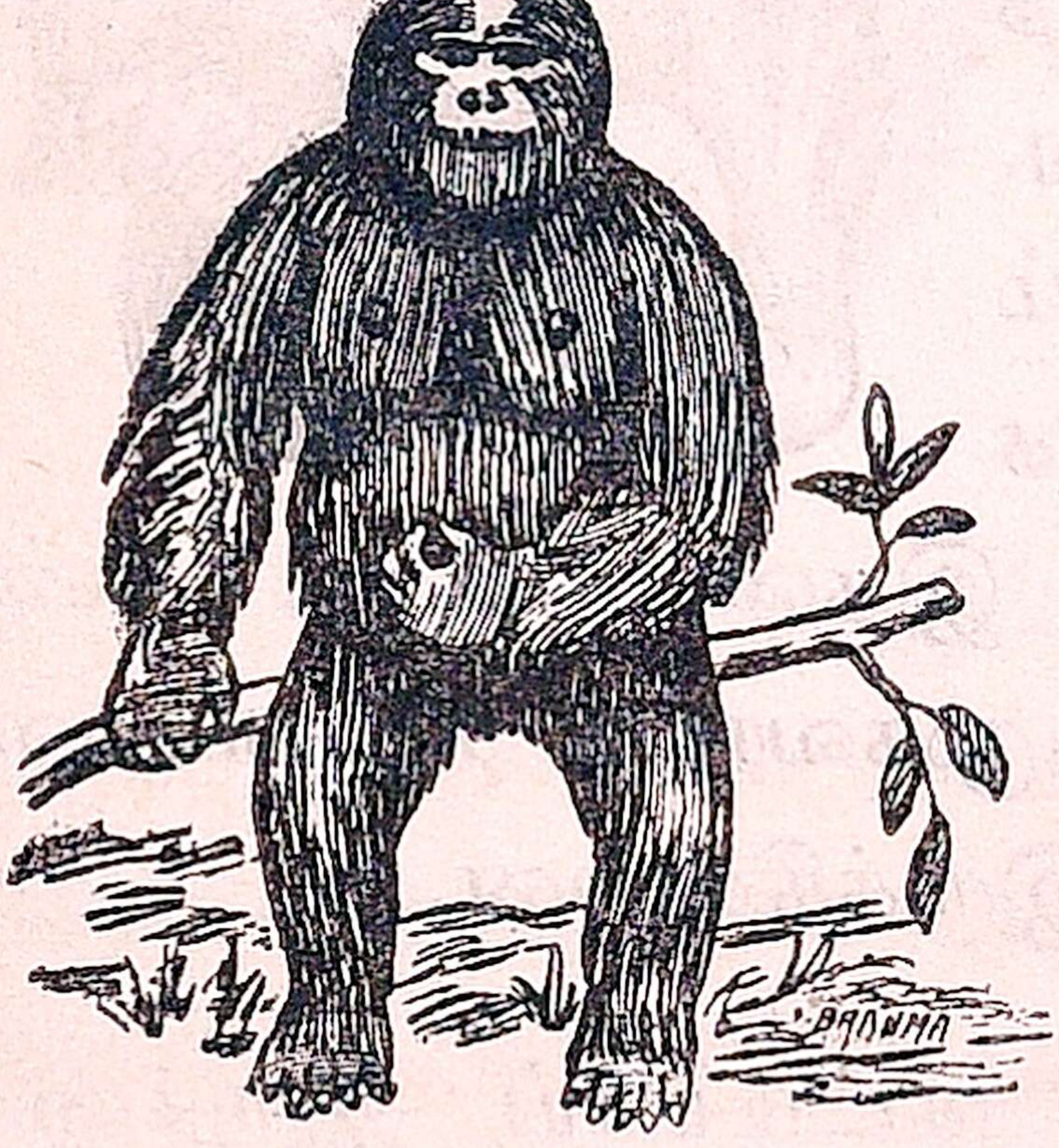

2. இப்படத்தில் இருப் பது கோரில்லா. இது மத்திய ஆப்பிரிக்காவிலுள் ள பெரிய காடுகளில் இருப்பது. இது மனிதக் குரங்குகளில் மிகப் பெரி யது; மிகவும் பலம் உடை யது. இதன் உயரம் ஆறு அடி. இதன் கைகள் மிகவும் நீண்டவை. கொ ரில்லா தன் கைகளால் கிளைகளைப் பிடித்துக்

கொண்டே நடக்கும். இது மரக்கிளைகளில் தனக்கு ஓர் இருப்பிடம் செய்துகொள்ளும். இது பழ வகை, கொட்டைகள் முதலியவற்றைத் தின்பது.

3. ஆண்கொரில்லா தன் மனைவி மக்களோடு மரக்கிளைகளில் வசிக்கும். கொரில்லாவைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் மேல் நாட்டார் தங்கள் வீடுகளில் வளர்க்கிறார்கள். இவை அவர்கள் குழந்தைகளை வண்டியில் வைத்துத் தள்ளிக்கொண்டு உலாவப்போகும். இக்குரங்குகள் மனிதர்களிடத்தில் வெகு அன்புடன் நடந்துகொள்கின்றன.

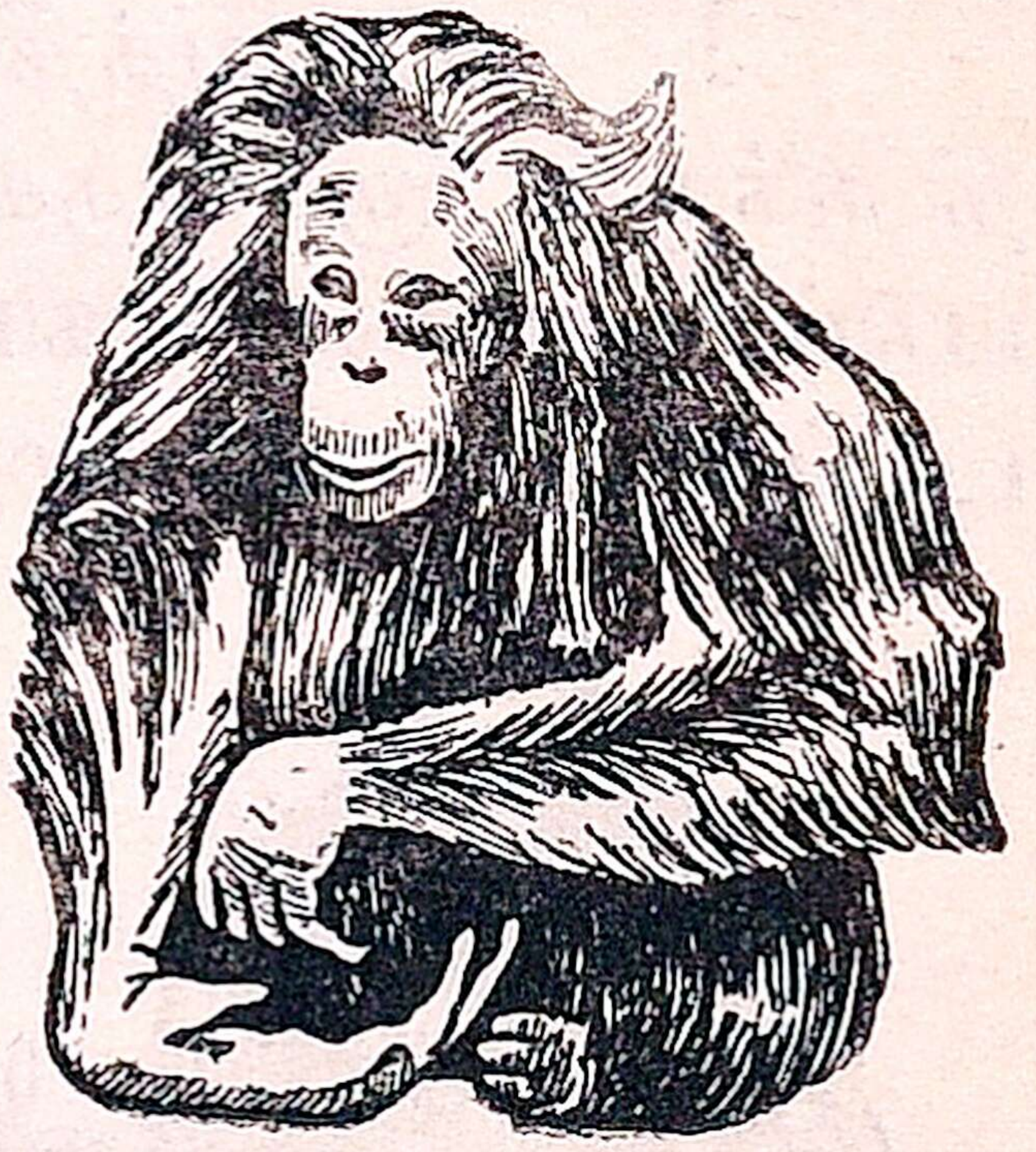

4. இங்குக் காணப்படுவது உராங்குட்டான் என்னும் ஒரு வகைக் குரங்கு. இது சுமத்திரா, போர்னியோ என்னும் கிழக்கு இந்தியத் தீவுகளில் வசிப்பது. இக்குரங்கு செந்நிறமும் சாம்பல் நிறமும் கலந்த நீண்ட மயிர் உடையது. இதன் மூக்கும் கண்களும் மிகச் சிறியவை. முகவாய்க் கட்டைகள் பெரியனவாயும் நீண்டும் இருக்கின்றன.

5. உராங்குட்டான் குட்டியாய் இருக்கையில் இதன் எலும்புகளின் அமைப்பு நம் எலும்புகளின் அமைப்பை ஒத்திருக்கும். இது வெகு

சாதுவான பிராணி. ஆனால், இது தன்னை எதிர்த்தோரை எமலோகம் சேர்த்துவிடும் பலம் உடையது.

6. இது பழங்களையும் கொட்டைகளையும் பூச்சிகளையும் தின்னும். முட்டைகளை உடைத்துக் குடிப்பதில் இக்குரங்கு மிகவும் பிரியமுடையது.

---

8. மனிதக் குரங்குகள்—II

1. கைகளைக் கட்டிக் கொண்டு வெகு சாதுவாகப் படத்தில் உட்கார்ந்து இருக்கும் குரங்கைப் பார். இதன் பெயர் என்ன? இது சிம்பாஞ்சி என்னும் ஒரு வகைக் குரங்கு. இது மனிதனைப் போலவே காணப்படும். இதன் உயரம் ஐந்தடி.

2. இது ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள காடுகளில் இருப்பது. இது நாம் செய்கின்ற வேலைகளைப் பார்த்துச் செய்வதில் கைதேர்ந்தது. இதன் செய்கை பெரும்பாலும் மனிதன் செய்கையை ஒத்தே இருக்கும். இதனை மேல் நாட்டார் செல்வமாக வளர்த்து வருகின்றனர்.

3. மனிதக் குரங்குகளில் மிகச்சிறிது கிப்பன். இது உருவத்தில் சாதாரணக் குரங்கைவிடச் சற்றுப்பெரியது. ஆனால், இதன் கைகள் மிகவும் நீளமானவை. இது நிமிர்ந்து பின்னங் கால்களால் மட்டும் நடக்கையில் இதன் கைகள் பூமியைத் தொடும்.

4. கிப்பன் பறக்கும் பறவைகளையும் ஓடிப் பிடிக்கும் சக்தி உடையது. இது மரங்களிலேயே வசிப்பது. இவ்வினக் குரங்குகள் மலேயா நாட்டில் வசிக்கின்றன.

குழந்தாய், இவ்விநோதக் குரங்குகளைப் பற்றி நீ என்ன நினைக்கிறாய்?

---

9. வைத்திய சாலை

1. படத்தில் காணப்படுவது வைத்தியசாலையில் உள்ள ஓர் அறை ஆகும். இந்த அறையில் மூன்று நோயாளிகள் மூன்று கட்டில்களில் படுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நோயாளியையும் ஒவ்வொரு தாதி கவனிப்பதைப் பார்.

அவள் நோயாளிக்கு மருந்தும் உணவும் கொடுப்பவள். பெரிய வைத்திய சாலைகளில் இத்தகைய தாதிமார் பலர் இருப்பர்.

2. ஒவ்வொரு கட்டிலுக்கும் அருகில் ஒரு சிறிய பெட்டி இருப்பதைக் கவனி. அதன் மேல் என்ன இருக்கிறது? அதன் மேல் மருந்துப்புட்டி

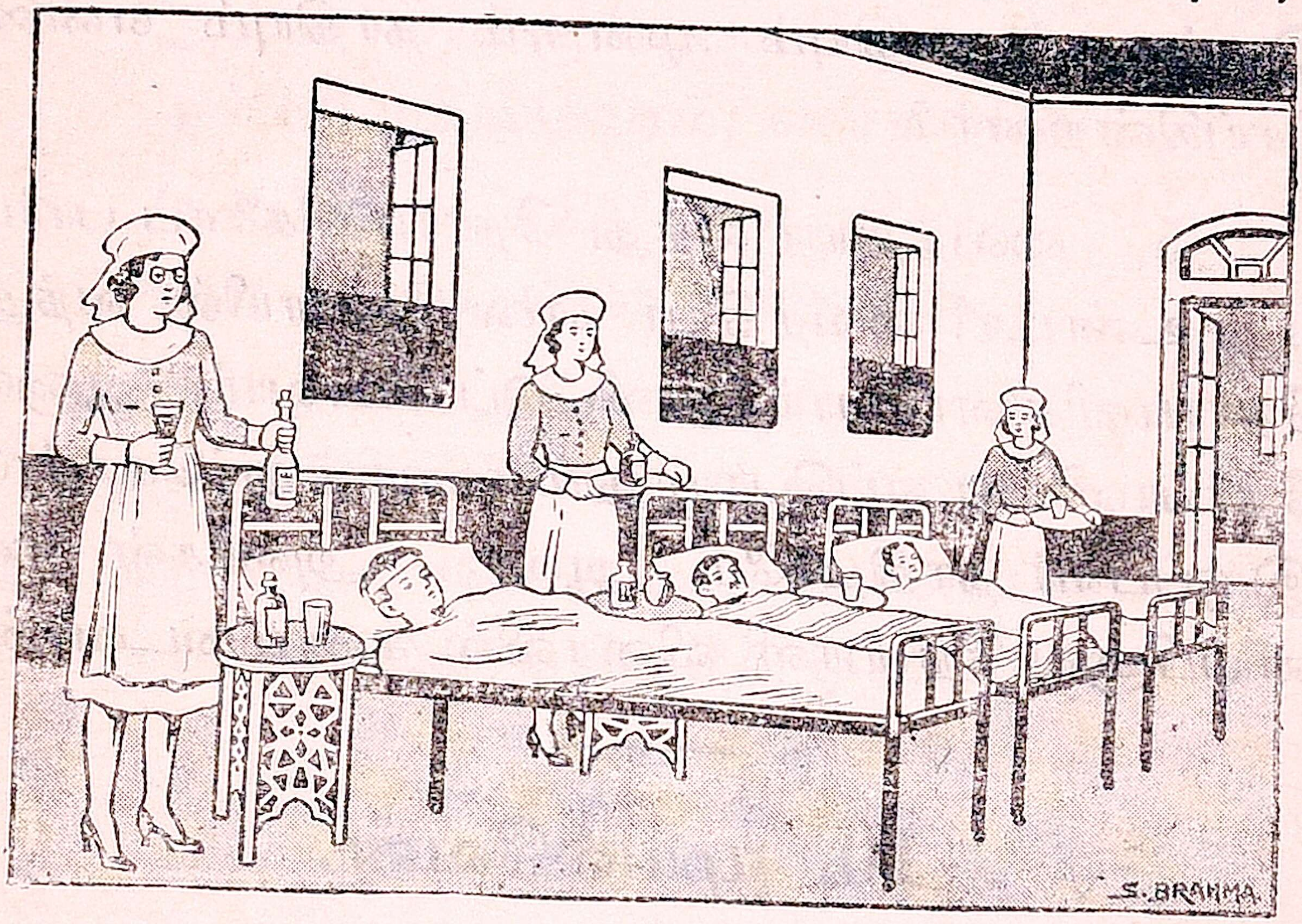

கள் இருக்கின்றன. பெட்டியின் மேல் பலகைக்கு அடியில் இரண்டு அறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் நோயாளிக்கு வேண்டும் பால், ரொட்டி, பழம் முதலியன வைக்கப்பட்டு இருக்கும்.

3. ஒவ்வொரு கட்டிலுக்கும் மேலே சுவரில் ஓர் அட்டை தொங்கவிடப்பட்டு இருக்கும். அதன்

மீது ஒரு கடிதம் இருக்கும். அதில் நோயாளியின் பெயர், நோயின் பெயர், மருந்தைச் சாப்பிடும் நேரம், உணவை உட்கொள்ளும் நேரம் முதலியன எழுதப்பட்டு இருக்கும்.

4. தாதிமார் என்ன செய்கின்றனர்? முதல் தாதி மருந்தைக் கையில் வைத்திருக்கின்ருள். இரண்டாம் தாதியும் மூன்ரும் தாதியும் என்ன செய்கின்றனர்?

5. வைத்தியர் வந்து நோயாளிகளேப் பார்ப்பது உண்டா? வைத்தியர் காலே வேளேயில் வந்து நோயாளிகளேப் பார்த்துவிட்டுப் போவார். ஆனல் நோயாளிகளே எப்பொழுதும் கவனித்துக்கொண்டு இருப்பவர் தாதிமாரே ஆவர். அவர்கள் கவனிப்பினல் நோயாளி விரைவில் குணமடைவான்.

---

10. முயல்வேன்.

1. ஆல மரத்துக் கிளிஒன்று
குஞ்சுகள் இரண்டினேப் பொரித்ததுவே.

2. பொரித்த காலம் மழைக்காலம்
பெரிதும் துன்பப் படுங்காலம்.

3. ஆண்கிளி மரக்கிளே மீதமர்ந்தே
அழகாய்ப் பாட்டுகள் பாடிற்றே.

4. பெண்கிளி கூட்டில் அமர்ந்திருந்தே
தன்குஞ் சுகளைக் காத்ததுவே.

5. மழைபோய்க் கோடை வந்ததுவே;
கிளிகள் களிப்புடன் ஆடினவே.

6. தாய்க்கிளி கூறிற்று. 'குஞ்சுகளே!
தத்திப் பறக்கப் பழகுங்கள்.'

7. 'அம்மா! பறக்கப் பழகுவமே;
அம்மா! முயல்வோம்,' என்றனவே.

8. 'கந்தனை நடந்திடு' என்ருலோ,
'ஏன் நடப்பது?' என்றிடுவான்.

9. 'ஏன் நடப்பது?' என்னுமல்
'முயல்வேன்' என்பது நன்ருகும்.

10. பெரியோர் 'செய்'எனச் சொன்னக்கால்
'முயல்வேன்' என்பதே மூதறிவு.

---

11. கொசுக்களும் ஜுரமும்

'கோவிந்தா, ஏன் இவ்வளவு அவசரமாகப் போகின்ருய்? எங்குப் போகின்ருய்?' என்று ஆசிரியர் கோவிந்தனைக் கேட்டார்.

கோவிந்தன்:—ஐயா, கோபாலன் ஜுரத்தால் வருந்துகிருன்; வைத்தியரை அழைத்து வரப்போகிறேன்.

ஆசிரியர்:—ஆம்; இதை நான் எதிர்பார்த்தேன். வா, கோபாலனைப் போய்ப் பார்க்கலாம்.

இருவரும் கோபாலன் வீட்டை அடைந்தனர். ஆசிரியர் கோபாலனைப் பார்த்தார்; 'கோவிந்தா, நீ தபாலாபீசுக்குச் சென்று குனைன் மாத்திரைகள் நான்கு வாங்கி வா. அவை இந்த ஜுரத்தை நிறுத்திவிடும்', என்றார்.

கோவிந்தன் உடனே தபாலாபீசுக்கு ஓடினான். ஒரு மாத்திரை காலணா வீதம் நான்கு மாத்திரைகளை வாங்கி வந்தான். ஆசிரியர், கோபாலனைப் பார்த்து, 'கோபாலா, இப்பொழுது இரண்டு மாத்திரைகளை வாயில் போட்டுக்கொள்,' என்றார்.

கோபாலன்:—ஐயா, இந்த இரண்டு மாத்திரைகளே ஜுரத்தை நிறுத்திவிடுமா?

ஆசிரியர்:—ஆம்; நிறுத்திவிடும். நிறுத்தாவிட்டால், நான் நாளை வந்து மற்ற இரண்டையும் தருவேன்.

பின்பு கோவிந்தனும் ஆசிரியரும் வெளியே சென்றனர். அப்போது கோவிந்தன், 'ஐயா, இந்த ஜுரம் வரக் காரணம் என்ன? ஒரு வாரத்துக்கு முன் கோபாலன் தந்தையார் ஜுரத்தால் வருந்தினார்,' என்றான்.

ஆசிரியர்:—கோவிந்தா, கோபாலனும் அவன் தந்தையாரும் கொசுக்களால் கடிக்கப்பட்ட

னர். கொசுக்கள் நமது உடலில் உள்ள இரத்தத்தை உறிஞ்சுகையில் அவற்றினிடம் உள்ள விஷத்தை நம் உடலில் செலுத்தி விடுகின்றன. அதனால், இந்த ஜுரம் உண்டாகிறது. இதற்கு 'மலேரியா ஜுரம்' என்பது பெயர்.

கோவிந்தன்:—ஐயா, கொசுக்கள் நம்மைக் கடிக்காமல் இருக்க என்ன செய்யலாம்?

ஆசிரியர்:—கோசு வலையை வாங்கிக் கட்டிக் கொண்டு அதற்குள் படுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கோவிந்தன்:—கொசு வலை என்பது என்ன?

ஆசிரியர்:—கொசு உள்ளே நுழையாதபடி நூலால் பின்னப்பட்ட வலை 'கொசு வலை' எனப்படும்.

கோவிந்தன்:—அதன் விலை என்ன?

ஆசிரியர்:—அதன் விலை மூன்று அல்லது நான்கு ரூபாய் இருக்கும்.

கோவிந்தன்:—ஐயா! எளிய கிராம வாசிகளான நாங்கள் மூன்று அல்லது நான்கு ரூபாய்க்கு எங்கே போவது?

ஆசிரியர்:—தம்பி, வைத்தியருக்குப்பணம் கொடுப்பதைவிடக் கொசு வலை வாங்கிக்கொள்வது சுலபம் அல்லவா?

12. அரசனுக்கும் நியாயம் உண்டு.

1. ஓர் அரசன் கடற்கரை ஓரத்தில் தன் அரண்மனையைக் கட்டத் தக்க இடம் பார்த்து வரும்படி தன் ஆட்களை அனுப்பினுன். அந்த ஆட்கள் சென்று ஒரு நல்ல இடத்தைக் கண்டு பிடித்தார்கள். ஆனுல், அந்த இடத்துக்குப் பக் கத்தில் ஒரு செம்படவன் பெரிய வீட்டைக் கட்டிக்கொண்டு இருந்தான்.

2. செம்படவன் அந்த வீட்டை விட்டுப் போனுல் திரண்ட பொருள் தருவதாக அரச னுடைய ஆட்கள் கூறினுர்கள். 'அரசர் அரண் மனை அமைப்பதாயின், பக்கத்தில் செம்படவன் இருக்கக் கூடாதென்று எந்தச் சாஸ்திரத்தில் சொல்லி இருக்கிறது! நான் என் வீட்டைக் காலி செய்யமுடியாது,' என்று செம்படவன் உறுதியா கக் கூறிவிட்டான்.

3. ஆட்கள் செம்படவன் கூறியதை அரச னிடம் தெரிவித்தார்கள். அரசன் உடனே செம்ப டவனை வரவழைத்து, 'நான் விரும்பினுல் உன் வீட்டைத் தரைமட்டம் ஆக்க முடியும் என்பதை நீ அறியாயோ?' என்று உறுமினுன்.

4. செம்படவன், 'நான், நீர் சொல்வதை அறியேன். ஆனுல், இந்த நகரத்தில் நீதி மன்ற

மும் நியாயாதிபதிகளும் நியாயமும் உள்ளபோது நீர் என் வீட்டைத் தரைமட்டம் ஆக்குதல் இயலாது என்பதை நான் நன்ருய் அறிவேன். அரசனுக்கும் நியாயம் உண்டு; நியாயம் தவறின், அரசன் அரசன் ஆகான்' என்ருன்.

5. அரசன் செம்படவன் வார்த்தைகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்தான்; 'எனது நாட்டுச் செம்படவனும் நியாயத்துக்கு மதிப்புத் தருகின்ருன் என்ருல், நான் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும்!' என்று தனக்குள் கூறிக்கொண்டான்; தன் புதிய அரண்மனையைச் செம்படவன் வீட்டுக்குப் பக்கத்திலேயே கட்டிக்கொண்டான். தம்பீ, நீ இக்கதையால் அறிவது யாது?

---

13. காடுகள்

1. ஆயிரக் கணக்கான பெரிய மரங்கள் உள்ள இடம் காடு எனப்படும். இப்பொழுது பட்டணங்களாய் இருக்கும் இடங்கள் எல்லாம் ஒரு காலத்தில் பெரிய காடுகளாய் இருந்தவைகள். அவை நாளடைவில் அழிக்கப்பட்டன; அவ்விடங்களில் அழகிய பட்டணங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

2. காடுகளில் தேக்கு, கருங்காலி, சந்தனம், குங்கிலியம், தேவதாரு, விறகுக்கு உபயோகப்படும் மரங்கள் முதலானவை வளர்கின்றன.

3. இக்காடுகள் இருக்கும் இடங்கள் எப்போதும் குளிர்ந்து இருக்கும். அங்குச் சுத்தமான காற்று எப்போதும் வீசிக்கொண்டே இருக்கும்; மழையும் அதிகம்.

4. கப்பல், புகை வண்டித் தொடர், மோட்டார் பஸ், பெரிய உத்தரங்கள், பெட்டிகள், பீரோக்கள், கட்டில்கள், நாற்காலிகள், கதவுகள், பெஞ்சுகள் முதலான அளவிறந்த பொருள்கள் செய்ய மரங்களே அவசியமானவை.

5. மரங்கள் இல்லாவிடில் நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அவை நமக்கு உயிர் நாடியாய் இருப்பவை. ஆதலால், அவை இருக்கும் காடுகளை நாம் அழிக்கக்கூடாது. மரங்களை வெட்ட நேரிட்டால், உடனே அவ்விடங்களில் வேறு மரங்களை வைத்து வளர்க்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால், மரப் பஞ்சம் உண்டாகாது. எல்லா மர வேலைகளும் செவ்வனே நடைபெறும்.

---

14. உண்மையுள்ள இடைச்சிறுவன்

1. கமலநாதப் பிரபுவினிடம் ஓர் இடைச்சிறுவன் இருந்தான். அவன் பிரபுவினுடைய மாடுகளை மேய்த்து வந்தான். அவனிடம் புதிய முரட்டு மாடு ஒன்று விடப்பட்டது. ஒரு நாள் அவன் அப்புதிய மாட்டை அடக்கிக்கொண்டு போக முடியாமல் கஷ்டப்பட்டான். அப்போது கமலநாதப் பிரபு அவ்வழியே போய்க்கொண்டு இருந்தார்.

2. அவரே தன் எஜமானர் என்பதைச் சிறுவன் அறியான்; அவரை முன்பு பார்த்ததும் இல்லை. அவன் அவரைப் பார்த்து, 'ஐயா, இந்த மாட்டை அடக்குவதில் எனக்கு உதவி செய்வீரா? என் எஜமானரது வீட்டுக்குப் போன

தும் எனக்கு வெகுமதி கிடைக்கும். அதில் பாதியை உமக்குத் தருவேன்,' என்ருன்.

3. பிரபு உடனே சென்று மாட்டை அடக்குவதில் உதவி செய்தார். மாட்டை ஓட்டிக்கொண்டு இருவரும் பிரபுவின் வீட்டை நோக்கி நடந்தனர். பிரபுவை வெளியே நிறுத்திவிட்டுச் சிறுவன் உள்ளே சென்ருன். அவன் மறைந்ததும் பிரபு வேறு வழியாக வீட்டினுள் நுழைந்தார். இடைச்சிறுவனுக்கு இரண்டு அரை ரூபாய்களைக் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டார்; மறுபடியும் அவர் வாயிற்படியண்டை வந்து நின்ருர்.

4. இடைச்சிறுவன் சந்தோஷமாய் வெளியே வந்தான். அவன் பிரபுவை நோக்கி, 'ஐயா, என் எஜமானர் எனக்கு இரண்டு அரை ரூபாய்களைக் கொடுத்தார். அவற்றில் ஒன்றை நீர் பெற்றுக்கொள்ளும்,' என்று கூறி, அவருக்கு ஓர் அரை ரூபாயைக் கொடுத்தான்.

5. பிரபு இடைச்சிறுவனது நற்குணத்தைக் கண்டு வியந்தார். அவர் அவனை அன்று முதல் பட்சத்தோடு நடத்தி வந்தார். உண்மையாக நடப்பவர் எக்காலத்திலும் நன்மையை அடைவர் என்பது இதனுல் விளங்குகிறது அல்லவா?

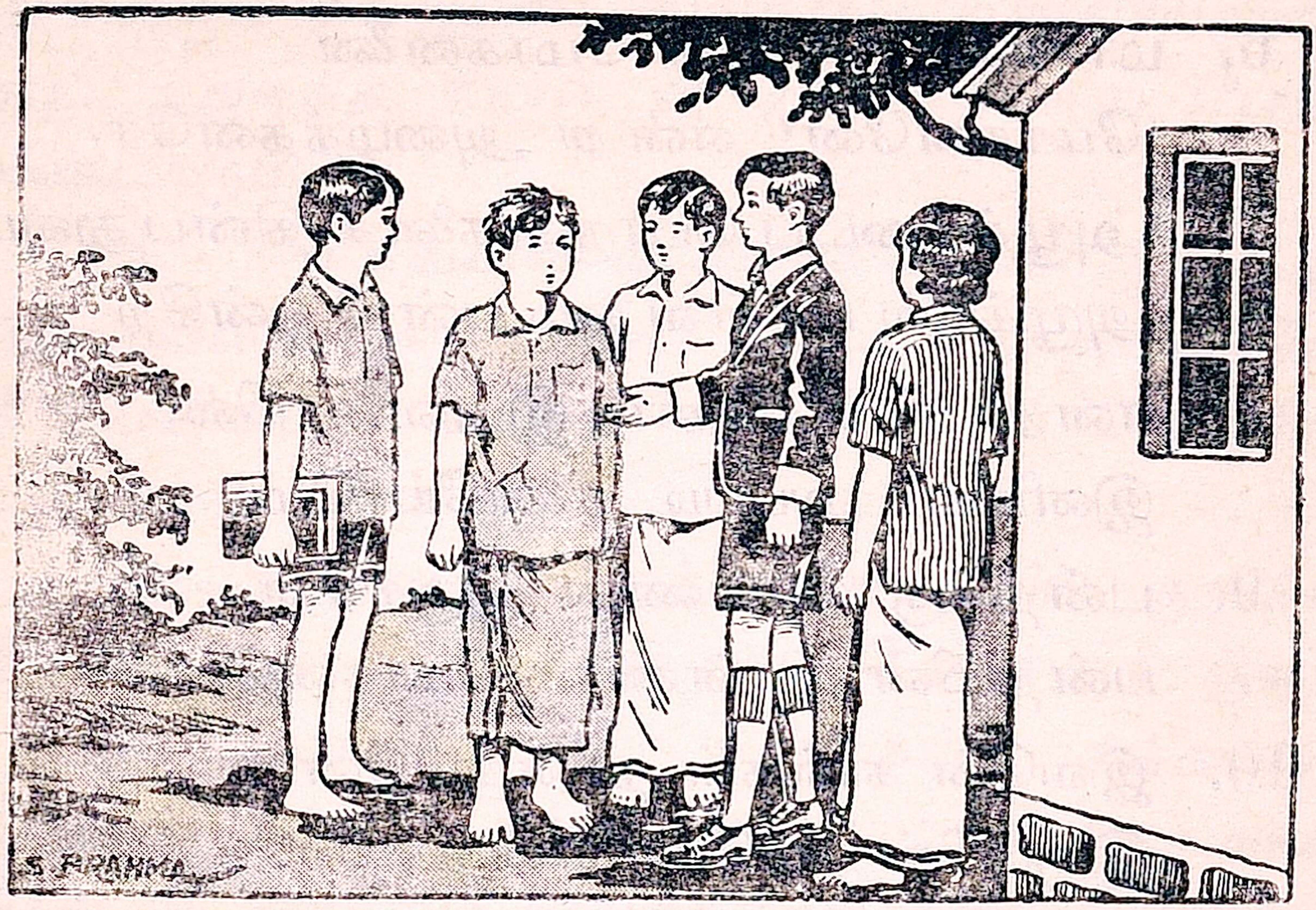

15. பன்றிக்கு அண்ணன்

1. மோகனன் தினமும் குளிப்பதில்லை;
முகத்தைச் சுத்தம் செய்வதில்லை.

2. உடம்பில் அழுக்கோ படிந்திருக்கும்;
உகிர்களில் அழுக்குச் சேர்ந்திருக்கும்;

3. துணிகளைத் தினமும் துவைப்பதில்லை;
துணிகளில் அழுக்குத் திரண்டிருக்கும்;

4. தலையைச் சீவுதல் வழக்கமில்லை;
தலையில் பேன்கள் குடியிருக்கும்;

5. பிள்ளைகள் கூறினும் கேட்பதில்லை;
பெற்றோர் கூறினும் கேட்பதில்லை.

6. மாணவர் ஒருநாள் மோகனனை
'மோகனனே!' என்று அழைத்தனரே.
7. 'அழுக்குடைப் பொருள்களைத் தின்பதுவும்
அழுக்கில் புரள்வதும் பன்றி ஒன்றே
8. என்று நினைத்தோம் இதுவரையில்;
இனியாம் அப்படி நினையோமே.
9. பன்றிக்கு அண்ணன் இருக்கின்றான்;
பன்றியின் அண்ணன் மோகனனே.
10. இவனே கால்கள் நான்குடனே
இருப்பின் நலமே,' என்றனரே.
11. மாணவர் அனைவரும் கைகொட்டி
'ஆ! ஆ!' என்றே நகைத்தனரே.
12. வெட்கம் அடைந்தான் மோகனனே;
அதுமுதல் நல்லவன் ஆனானே.

16. சுகாதார விதிகள்

1. நீ சுத்தமான சூடுள்ள உணவைச் சாப்பிடு. உணவு நன்றாய்ச் சமைக்கப்பட்டதாய் இருக்க வேண்டும். பழுக்காததும் அதிகமாய்ப் பழுத்தது மான பழத்தைத் தின்னாதே.

2. நீ சுத்தமான நீரைக்குடி. குளத்துநீரைக் குடிக்காதே. ஆற்று நீர், ஊற்று நீர், குழாய் வழி

யாக வரும் நீர் ஆகிய இவற்றில் எதையேனும் குடி. அசுத்த நீரால் ஜுரம் அல்லது பேதி உண்டாகும்.

3. நீ சுத்தமான காற்றைச் சுவாசி. இருட்டு அறையில் உட்காராதே; தூங்காதே. முன்னரே நீ வெளிவிட்ட காற்று உடம்புக்குக் கெடுதலை உண்டுபண்ணும்.

4. நீ தினமும் சுத்தமான நீரில் குளிக்க வேண்டும். உடம்பை நன்றாய்த் தேய்த்துக் குளி.

5. உன்னுடைய உடைகள் சுத்தமாய் இருக்கவேண்டும். கந்தையானாலும் தினமும் கசக்கிக்கட்டு. நன்றாய்க் காய்ந்த உடைகளையே உடுத்த வேண்டும்.

6. நீ அடிக்கடி உனது வீட்டுக்கு வெள்ளை அடி. அழுக்கு நீரைச் சாக்கடை வழியாகத் தள்ளிவிடு. அழுக்கே எல்லா நோய்களுக்கும் தாயாகும்.

7. தினந்தோறும் காலையிலும் மாலையிலும் திறந்த வெளியில் தேகப்பயிற்சி செய்; ஓடு; விளையாடு.

8. நீ, உனக்கு நோய் வராமல் உன்னைக் காப்பாற்றும்படி கடவுளை வேண்டிக்கொள்; உனக்கு நல்ல அறிவைத் தரும்படி அவரை வேண்டு; காலையிலும் இரவிலும் கடவுளைப் பிரார்த்தனை செய். நீ சுகம் அடைவாய்.

17. கலியுக பீமன்-காமா

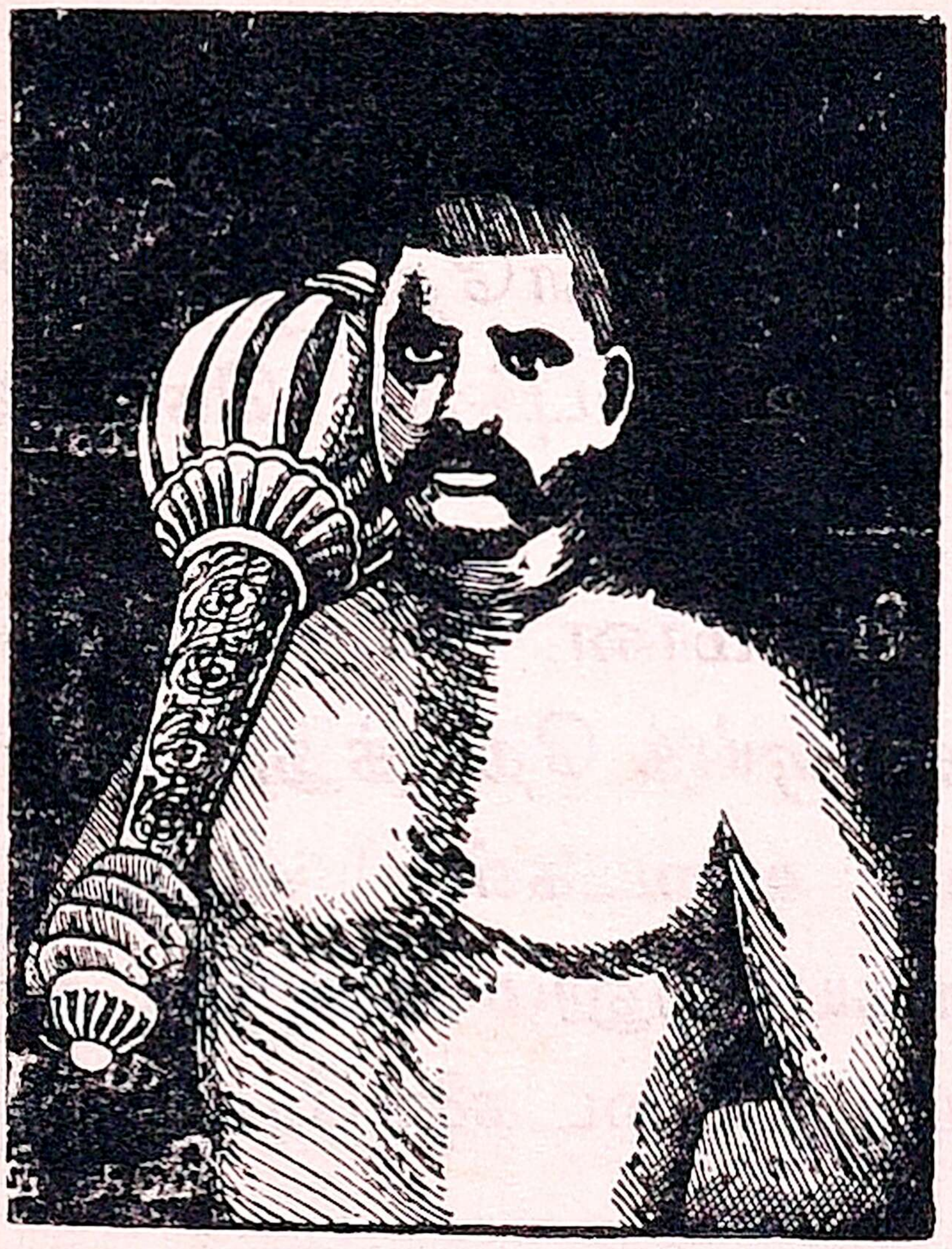

1. படத்தில் இருப்பவர் காமா என்னும் பெயர் உடையவர். இவர் குஸ்தியில் உலகப் புகழ் பெற்றவர்; பார்வைக்குப் பீமனைப் போல இருப்பவர்; அழகான சிவந்த உடலும் நடுத்தர உயரமும் உடையவர். இவருக்கு இப்போது ஐம்பது வயதாகிறது.

2. காமா முகம்மதியர். இவர் காஷ்மீர் நாட்டிற் பிறந்தவர். இவர் முன்னோர்கள் குஸ்தியில் பெயர் பெற்றவர்கள்.

3. இவர் இளமையில் இருந்தே சிலம்பம், குஸ்தி, குத்துச்சண்டை முதலியவற்றில் பழகித் தேர்ச்சி அடைந்தார்; தமது இருபத்து நான்காம் வயதில் இந்தியா முழுவதும் சுற்றினார்; இந்தியாவில் இருந்த எல்லாக் குஸ்தி வீரர்களையும் ஜயித்தார்.

4. பிறகு இவர் இலண்டனுக்குச் சென்றார். அங்கு எல்லா நாட்டுக் குஸ்தி வீரர்களும் வந்

தார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும் காமா வெகு எளிதில் தோற்கடித்தார். அதன் பயனாக ஜான்புல் சாம்பியன்ஷிப் என்னும் பிரிட்டிஷ் குஸ்திப் பரிசைப் பெற்ருர்; அத்துடன் 'உலகில் குஸ்தி அரசர் இவர் ஒருவரே' என்று யாவராலும் புகழப் பெற்ருர்.

5. அதன் பின்னர், காமா ஒவ்வொரு தேசத்துக்கும் சென்ருர்; அந்த அந்தத் தேசத்துக் குஸ்தி விதிகளின்படி குஸ்தி செய்தார்; அந்தந்த நாட்டுப் பெரிய வீரர்களைத் தோற்கடித்தார்.

6. 1922-ஆம் ஆண்டு வேல்ஸ் இளவரசர் நம் நாட்டுக்கு வந்திருந்தார். அவர் கலியுகபீமனான காமாவுக்கு ஒரு வெள்ளிக் கதையைப் பரிசாகத் தந்தார். அக்கதையைந் தாங்கிக்கொண்டு நம் குஸ்தி அரசர் நிற்பதைப் படத்தில் பாருங்கள்.

7. குஸ்தியில் நம் நாட்டுக்குப் பெரும்புகழ் தேடிய இப்பெரியார் நீடூழி வாழ அருள் புரியும்படி ஆண்டவரை நாம் வேண்டுவோமாக.

---

18. கடவுள் கவனிக்கிருர்

வரதன்: பழனி, இந்தப் புத்தகம் எவ்வளவு அழகான படங்களை உடையதாய் இருக்கிறது, பார்த்தாயா?

பழனி: வரதா, இந்தப் புத்தகம் நன்ருய்த்தான் இருக்கின்றது. இது யாருடைய புத்தகம் ?

வரதன்: இது கோபாலன் புத்தகம்.

பழனி: அவன் இதை உனக்குக் கொடுத்தானு?

வரதன்: இல்லே. நான் அவனது புத்தகப்பையில் இருந்து இதை எடுத்துக்கொண்டேன்.

பழனி: என்ன ! அவனுக்குத் தெரியாமலா?

வரதன்: ஆம்.

பழனி: வரதா, கோபாலனுக்குத் தெரியாமல் இப்புத்தகத்தை அவன் பையில் இருந்து எடுத்தால், நீ திருடன் ஆகவில்லேயா ?

வரதன்: திருடனு? அதெப்படி நான் கோபாலன் பையில் இருந்துதானே எடுத்தேன் நான் எப்படித் திருடன் ஆவேன்!

பழனி: கோபாலன் உன்னே எடுத்துக்கொள்ளச் சொன்னுனு ?

வரதன்: இல்லே. நான் எடுத்தபோது. அவன் அங்கு இல்லே. ஆனுல், நான் விரும்பின புத்தகத்தை எடுத்துக்கொள்வது திருட்டுத் தனம் ஆகுமா?

பழனி: ஆம். அது கள்ளத்தனமே. நான் உன்னுடைய புத்தகத்தையோகற்பலகையையோ எடுத்துக்கொள்வதை நீ விரும்புவாயா?

வரதன் : ஒரு போதும் விரும்பமாட்டேன். என்னுடைய பொருள்களை நீ எடுக்கலாகாது.

பழனி : அப்படியானல், நீ மட்டும் கோபாலன் புத்தகத்தை எடுக்கலாமா? வரதா, இதை நினைவில் வைத்துக்கொள்: நீ புத்தகம் திருடினதைக் கோபாலன் பார்க்கவில்லை. ஆனல் கடவுள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அவர் நாம் இப்பொழுது பேசுவதைக் கேட்டுக் கொண்டும் இருக்கிருர். நீ யாரை ஏமாற்றினுலும் கடவுளை ஏமாற்ற முடியாது. ‘திருடக் கூடாது’ என்பது கடவுள் கட்டளையாகும்.

வரதன் ஒன்றும் பேசவில்லை. அவன் மெதுவாகப் போய்த் தான் திருடின புத்தகத்தைக் கோபாலன் புத்தகப் பையில் போட்டுவிட்டான்.

---

19. கமலமும் அம்மை குத்துதலும்

1. கமலம் ஆறு மாதக் குழந்தை. காந்தாமணி எதிர் வீட்டுக் குழந்தை. காந்தா மணியின் பெற்றேர் அவள் ஆறுமாதக் குழந்தையாய் இருந்தபோது அவளுக்கு அம்மை குத்திவிட்டனர். கமலத்தின் பெற்றேர் அவளுக்கு அம்மை குத்தவில்லை. ‘அம்மை குத்தாவிட்டால் என்ன முழுகி விடும்!’ என்று கமலத்தின் தாய் கூறி வந்தாள்.

2. கமலம் இருந்த கிராமத்தில் திடீரென அம்மை நோய் கண்டது. காந்தாமணி அம்மை குத்திக்கொண்டாள் ஆதலால், அவளுக்கு அந் நோய் வரவில்லை. கமலம் அம்மை குத்திக்கொள்ளவில்லை அல்லவா ? அவளுக்கு அந்த நோய் வந்தது.

3. பாவம்! கமலம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டாள். நோயும் தீர்ந்தது. ஆனால், பாவம்! அவள் கண்கள் குருடாய்விட்டன.

4. பதினாறு ஆண்டுகள் கடந்தன. காந்தாமணி பள்ளிக்கூடத்தில் படித்து வந்தாள். கமலம் கண் தெரியாமல் வீட்டிலேயே இருந்து கஷ்டப்பட்டாள். காந்தாமணி கமலத்துக்குப் பல கதைகள் சொல்லிவந்தாள். ஒரு நாள் அவள் அம்மை குத்துவதைப்பற்றி உபாத்தியாயர் சொன்ன பாட்டைப் பாடினாள். கமலம் ஆவலோடு அப்பாட்டைக் கேட்டுப் பாடம் செய்து கொண்டாள்.

5. கமலம் நன்றாகப் பாடுபவள். அவள் தன் அண்ணனோடு பக்கத்துக் கிராமங்களுக்குச் சென்றாள் ; அங்கு இருந்தவர்களுக்கு அம்மை குத்துவதைப்பற்றிய பாட்டை உருக்கமாகப் பாடிக் காட்டினாள் ; தன் தாய் செய்த குற்றத்தால் தான் கண் இழந்ததைக் கூறினாள்.

6. கமலத்தின் பாட்டையும் கதையையும் கேட்ட ஜனங்கள் திடுக்கிட்டார்கள். அவர்கள் உடனே தங்கள் குழந்தைகளுக்கு அம்மை குத்தி விட்டார்கள். கமலத்தின் பாட்டாலும் கதையா

லும் பக்கத்துக் கிராமங்களில் அம்மைநோய் தலை காட்டவில்லை.

7. கமலம் தான் இறக்கும் வரையில் அம்மை குத்துவதைப்பற்றிய பாட்டை மறக்கவே இல்லை. அவள் 'நான் கண் இழந்தாலும், மற்றவர் சுகமாய் இருக்க வேண்டும்,' என்றாள். அதனால் அவள் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் அம்மை குத்துவதை வற்புறுத்தி வந்தாள்.

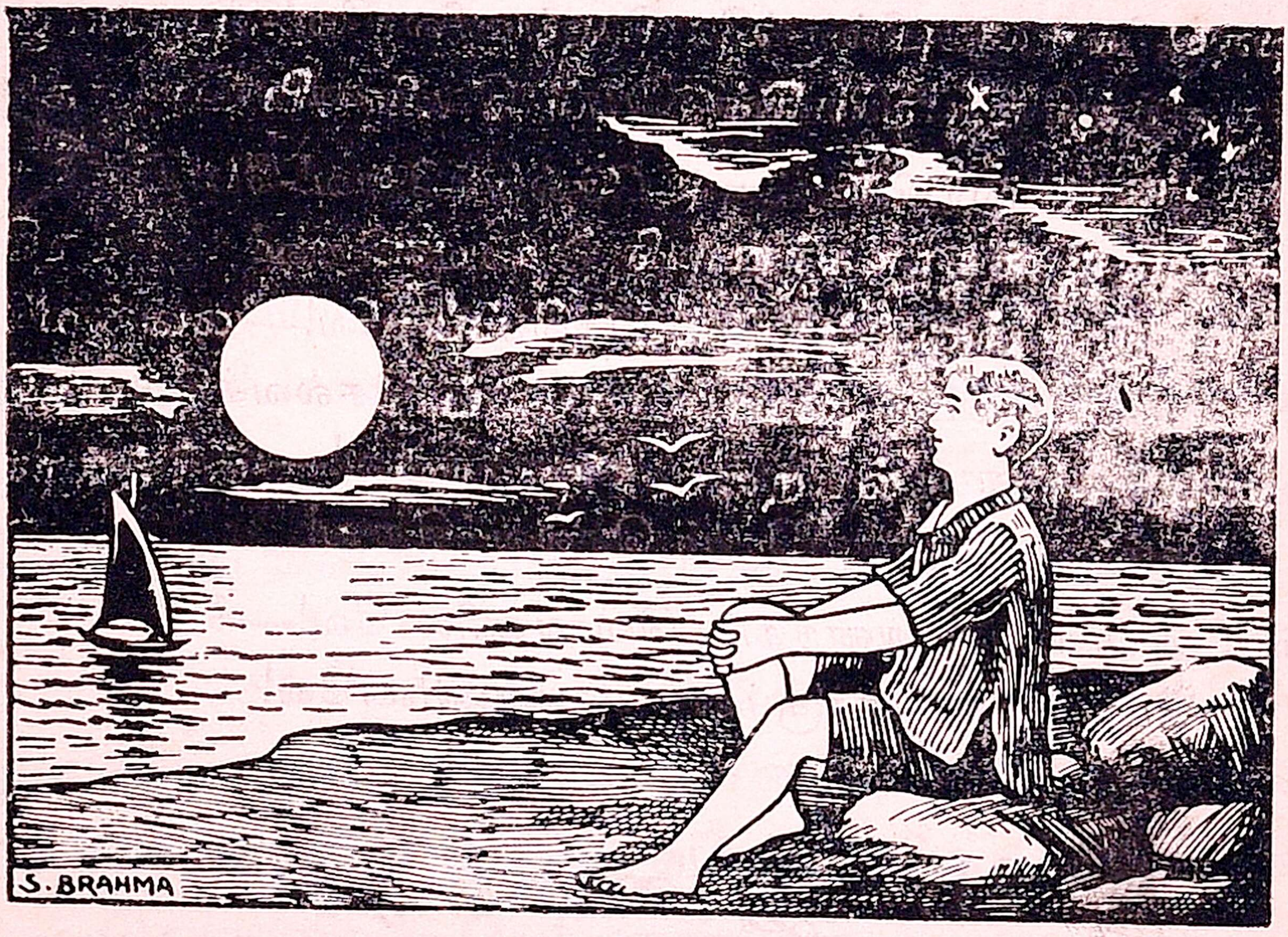

20. வெண்ணிலா

பையன்: பால்போல் வெளுத்திருக்கும் வெண்ணிலாவே!—நீ
பகல்முழுவதும் எங்கிருந்தாய்? வெண்ணிலாவே!

சந்திரன்: எப்போதும்இருப்பதிங்கேசெல்வச்சிறுவ!-நான்
இதைவிட்டு நகர்வதில்லை செல்வச்சிறுவ!

பை: பகலில் இருப்பதாயின், வெண்ணிலாவே!—உனைப்
பார்க்க முடியாததேன்? வெண்ணிலாவே!

சங்: சூரியன் ஒளியதிகம் செல்வச்சிறுவ!—அதனால்
பாரில் உள்ளோர் காண்பதரிது செல்வச்சிறுவ!

பை: குளிர்ந்த ஒளியுடைய வெண்ணிலாவே!—உனக்
கெவ்வாறு வந்ததது? வெண்ணிலாவே!

சங்: சூரியன் இடத்திருந்தே செல்வச்சிறுவ!—ஒளி
நித்தமும் பெறுகின்றேன் செல்வச்சிறுவ!

பை: சூரியன் இரவில்எங்கே வெண்ணிலாவே!-போய்ச்
சுற்றுகிறான்? சொல்லாயோ? வெண்ணிலாவே!

சங்: சூரியன் இரவில்எங்கும் செல்வச்சிறுவ!-போய்ச்
சுற்றவில்லை; உண்மைஇது செல்வச்சிறுவ!
பகலிலும் இரவினிலும் செல்வச்சிறுவ!—அவன்
பண்போடென் போல்இருப்பான் செல்வச்சிறுவ!
சுற்றுவது பூமிஒன்றே செல்வச்சிறுவ!—நாங்கள்
சும்மா இருக்கின்றோம் செல்வச்சிறுவ!

பை: அப்படியா! ஆனந்தம், வெண்ணிலாவே!—நீ
தப்பாது நாளைக்கும்வா வெண்ணிலாவே!

---

21. இரண்டு உழவர்

1. சாமிநாதான், குப்புசாமி என்னும் இரண்டு உழவர் தம் நிலங்களை உழுது பயிர் செய்தனர். பயிர் வளர்ந்து வருகையில், திடீரென ஆற்றில் வெள்ளம் வந்தது; பயிர் பாழாயிற்று. அதனால், இருவரும் பெருநஷ்டம் அடைந்தனர்.

2. சாமிநாதன் தனக்கு உண்டான நஷ்டத்தைப்பற்றியே நினைத்து நினைத்து அழலானான். அவன் ஒரு வேலையையும் செய்யவில்லை. ஆறு மாதங்கள் கழிந்தன.

3. குப்புசாமியும் சாமிநாதனும் ஓர் இடத்தில் சந்தித்தனர். அப்போது சாமிநாதன், 'ஆ! நமக்கு உண்டான நஷ்டம்பற்றி உனக்கு நினைவு இருக்கிறதா? நான் அதையே நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். நீ மீண்டும் பயிர் செய்து இருக்கிறாய்போலும்!' என்றான்.

4. குப்புசாமி மலர்ந்த முகத்தோடு, 'ஆம், நடந்து போனதைப்பற்றி நான் வருந்தவில்லை; வெள்ளம் அடங்கின உடனே வயலில் விதைத்தேன்; அறுவடையும் ஆய்விட்டது,' என்றான்.

5. சாமிநாதன், 'என்ன! அறுவடையும் ஆய்விட்டதா? நான் போனதைப்பற்றித் துக்கித்துக்கொண்டு இருந்தேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லையே!' என்றான்.

6. குப்புசாமி, 'நீ துக்கப்பட்டுக்கொண்டு இருந்தபோது நான் மீண்டும் என் வேலையைத் தொடங்கினேன்; எனது வேலையும் முடிந்தது. இப்பொழுது எனக்குக் கவலை இல்லை,' என்றான்.

7. சாமிநாதன், 'நீ இழந்ததைப்பற்றித் துக்கப்படுவது இல்லையோ?' என்று வியப்புடன் கேட்டான். குப்புசாமி, 'இல்லை. துக்கப்படுவதில் நன்மை இல்லை என்பதை நான் அறிவேன். துக்கப்படும் நேரத்தை வேலை செய்வதில் செல வழித்தால், நன்மை பெறலாம் என்பதையும் நான் அறிவேன். அதனால், எனக்கு நஷ்டம் ஏற்படும் போது நான் கவலைப்படுவது இல்லை,' என்று கூறினான்.

தம்பீ, இவ்விருவரில் அறிவாளி எவன்

---

22. வெண்காயப்பயிர்

1. நாம் உண்ணும் பல வகைக் காய்கறிக ளுள் வெண்காயம் சிறந்த உணவுப் பொருளா கும். இதன் பிறப்பிடம் நமது நாடே ஆகும். ஆனால், இஃது இப்பொழுது உலகமெல்லாம் பயிரிடப்படுகிறது.

2. இதைப் பயிரிடும் நிலம் செழிப்புள்ள தாய் இருக்கவேண்டும். நிலத்தை ஆழமாகமடக்கி மடக்கி ஏழு எட்டு முறை உழ வேண்டும். பிறகு மண்கட்டிகளை உடைத்துத் தூளாக்க வேண்டும். பின்னர், எட்டு அல்லது பத்து அடி நீளம் அக லம் உள்ள பாத்திகள் கட்டி, ஒவ்வொரு பாத்திக்

கும் பக்கத்தில் தண்ணீர் பாய வாய்க்கால் கட்ட வேண்டும்.

3. வெண்காயத்தைப் பயிரிடுவோர் 'நிலத்தில் வெண்காய விதைகளை மார்கழி மாதத்தில் விதைப்பர். அவை கடுகுபோலக்கறுத்துச்சிறுத்து இருக்கும். நாற்றுகள் வளர்ந்து பெரியவை ஆன பிறகு, தைமாதத்தில் பிடுங்கி, மேற்கூறிய பெரிய

நிலத்தில் உள்ள பாத்திகளில் நடுவர். அவ்வாறு நடுகையில் ஆறு அங்குலத்துக்கு ஒன்று வீதம் நட வேண்டும்.

4. நாற்று நட்ட இரண்டு மூன்று வாரங்கள் வரையில் வாரத்திற்கு மூன்று முறையே

னும் நீர் பாய்ச்ச வேண்டும். அதன் பிறகு வாரத்துக்கு இரண்டு முறை நீர் பாய்ச்ச வேண்டும். வெண்காயம் வளர்கையில் பாத்திகளில் ஈரம் எப்போதும் இருந்துகொண்டே இருக்க வேண்டும்.

5. வெண்காயப் பாத்திகளில் மூன்று நான்கு முறைகளை எடுக்க வேண்டும்; பின்பு இலேசாக நிலத்தைக் கொத்திவிட வேண்டும். நாற்று நட்ட இரண்டு வாரங்களுக்குப் பிறகு சாம்பல் அல்லது முத்துக்கொட்டைப் பிண்ணாக்கைப் பாத்திகளின் மேல் தெளித்தல் நல்லது. அப்படிச் செய்தால், வெண்காயம் பருத்து வளரும்.

6. நாற்று நட்ட மூன்றரை அல்லது நான்கு மாதங்களுக்குள் வெண்காயச் செடிகளின் மேல் இலைகள் பழுத்திருக்கும்; அடி இலைகள் உலர்ந்து வரும். அப்போது அடிக் கிழங்கும் முற்றி இருக்கும். அந்நிலையில், வெண்காய இலைகளை அரிந்துவிட்டுக் கிழங்குகளைக் களை வெட்டியால் தோண்டி எடுக்க வேண்டும். அவற்றை உலர்ந்த தரைமீது பரப்ப வேண்டும். இரண்டு மூன்று நாட்களில் கிழங்குகளில் உள்ள ஈரம் வற்றிடும். பின்பு கிழங்குகள் விற்கப்படும்.

7. வெண்காயம் அதிக சுவையுள்ள பொருள்; மூளையையும் உடம்பையும் பலப்படுத்

தும் ; பசியை உண்டாக்கி உற்சாகத்தைத் தரும் ; நீரைச் சுத்தி செய்து ஒழுங்காகப் போகச் செய்யும் ; உடம்பைக் குளிரச் செய்யும்.

---

23. கண் நோய்

1. கண்ணன் வாரத்துக்கு ஒரு முறை குளிப்பவன் ; முகத்தை அவ்வப்போது சுத்தம் செய்யாதவன். ஒரு நாள் அவன் கண்கள் சிவந்து இருந்தன. இப்படி அடிக்கடி அவனுக்குக் கண் நோய் வருவதுண்டு.

2. ஒரு நாள் அவன் ஒரு நாயை வழியில் பார்த்தான். அப்போது அந்த நாய் தன் குட்டி ஒன்றின் முகத்தையும் உடம்பையும் தன் நாக்கால் நக்கிக்கொண்டு இருந்தது. கண்ணன் நாயைப் பார்த்து, 'நாயே, உன் குட்டிகளின் கண்கள் நன்ருக இருக்கின்றனவே! என் கண்களுக்கு மட்டும் அடிக்கடி நோய் வருகின்றதே! காரணம் என்ன?' என்று கேட்டான்.

3. நாய் அவனைப் பார்த்துவிட்டு மீண்டும் தன் குட்டியின் முகத்தை நக்கிக்கொண்டு இருந்தது. கண்ணன் நேராகப் பள்ளிக்கூடம்போனுன்; ஆசிரியரைக் கண்டான் ; 'ஐயா நாய்க்குட்டிகளின் கண்கள் நோயின்றிப் பிரகாசமாக இருக்க,

என் கண்களுக்குமட்டும் நோய் வரக் காரணம் என்ன?' என்று கேட்டான்.

4. ஆசிரியர், 'கண்ணு, காரணம் என்ன என அக்குட்டிகளின் தாயைக் கேட்டாயா?' என்றார். கண்ணன், 'கேட்டேன். அது என்னைப் பார்த்தது; மீண்டும் தன் குட்டியின் கண்களையும் முகத்தையும் நக்கிக்கொண்டே இருந்தது; பதில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை,' என்றான்.

5. ஆசிரியர், 'கண்ணு, அது உனக்குச் சரியான பதிலே சொன்னது. நீ அதைத் தெரிந்துகொள்ள இல்லை. அது தன் குட்டியின் முகத்தையும் கண்களையும் நக்கிச் சுத்தமாக்கினது அல்லவா! அது அப்படி அவ்வப்போது செய்யும். அதனால் அக்குட்டிக்குக் கண் நோய் வருவதில்லை. இதைத்தான் அது உனக்குத் தனது செய்கையால் தெரிவித்தது. அதைப்போல நீயும் உன் கண்களை அவ்வப்போது தண்ணீர் விட்டுச் சுத்தமாகக் கழுவ வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், உனக்குக் கண் நோய் வராது,' என்றார்.

———

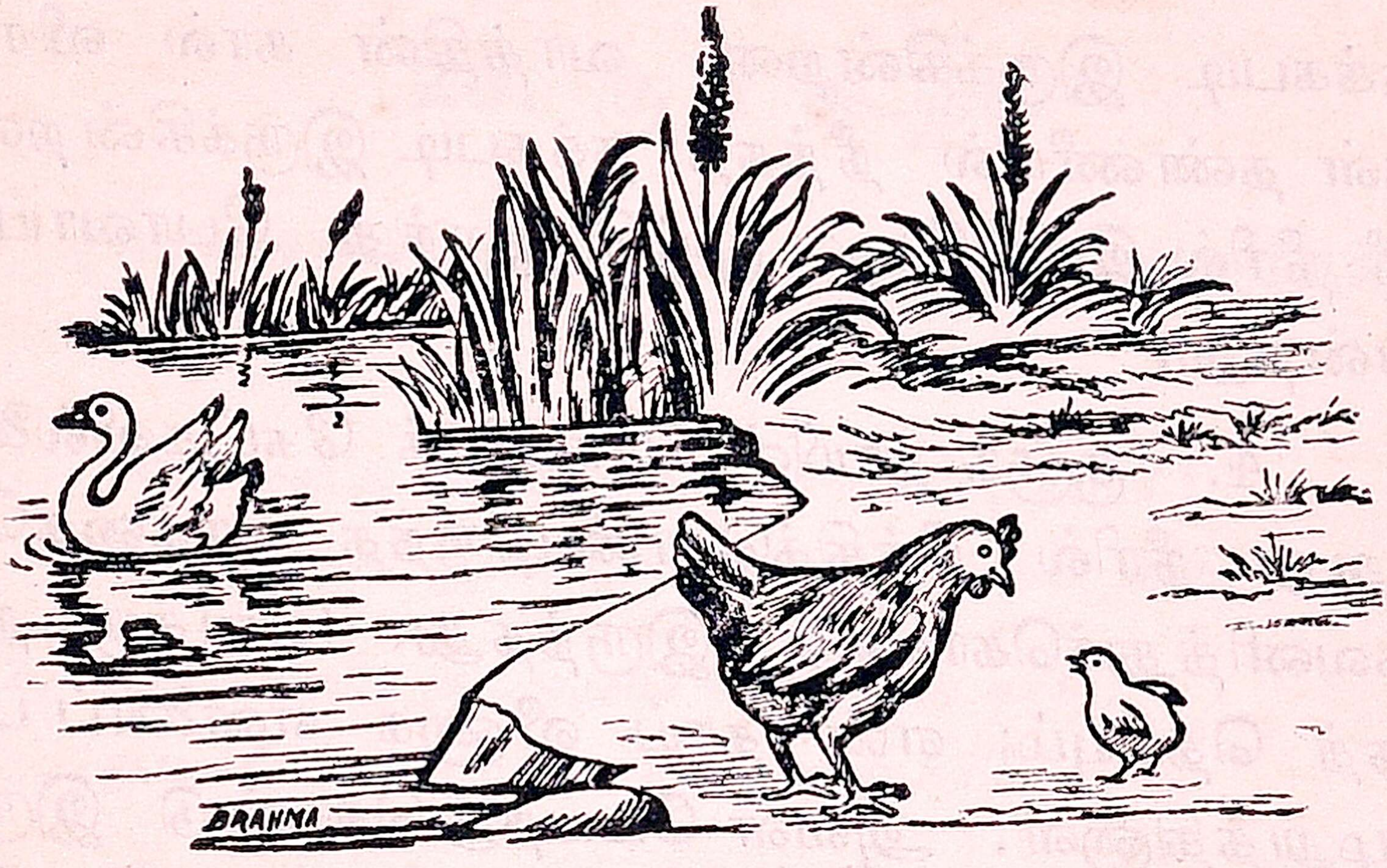

24. கோழிக் குஞ்சு செய்த தவறு

1. ஒரு வாத்து, தண்ணீரில் நீந்திக் கொண்டு இருந்தது. அதை ஒரு கோழிக் குஞ்சு கண்டது. அது உடனே தன் தாயைப் பார்த்து, 'அம்மா, அதோ பார். அந்த வாத்து, தண்ணீரில் நீந்துகிறது. அதைப்போல நானும் நீந்த விரும்புகிறேன்,' என்றது.

2. கோழி, 'குழந்தாய், வேண்டா; உன்னுல் நீந்த முடியாது,' என்றது. குஞ்சு, 'வாத்து நீந்துகையில் நான் ஏன் அம்மா நீந்தக் கூடாது? அது என்னைவிட உயர்ந்ததா?' என்று தாயைக் கேட்டது.

3. தாய், 'நான் கூறுவதைக் கேள்: உன் கால் விரல்களைப் பார்; அவை தரையில் நடக்கத்

தக்கபடி இருக்கின்றன. வாத்தின் கால் விரல்கள் தண்ணீரில் நீந்தத் தக்கபடி இருக்கின்றன. நீ நீரில் இறங்கினுல் மூழ்கி இறந்து போவாய்,'' என்றது.

4. குஞ்சு தாயின் சொல்லேக் கேட்கவில்லே. அது நீரில் நீந்திக்கொண்டிருந்த வாத்தையே கவனித்துக்கொண்டு இருந்தது. 'எனக்கு நீந்தத் தெரியும்; என் தாய் வீணுக என்னேப் பயமுறுத்தினுள். அவள் மேய்ந்துகொண்டு இருக்கும்போது நான் குளத்தில் குதித்துவிடுவேன்,' என்று குஞ்சு தனக்குள் கூறிக்கொண்டது.

5. கோழி மேய்ந்துகொண்டு இருந்தது. அச்சமயம் பார்த்துக் குஞ்சு தண்ணீரில் இறங்கியது. அதற்கு நீந்தத் தெரியவில்லே. பாவம்! அப்பொழுதுதான் அதற்கு நல்ல புத்தி வந்தது; 'என் தாய் வார்த்தையைக் கேளாததால் வந்த கேடுதி இது,' என்று நினேந்து வருந்தினது. பிறகு அக்குஞ்சு, பாவம்! நீரில் மூழ்கி இறந்தது.

6. குழந்தாய், தாயின் சொல்லேத் தட்டி நடந்த கோழிக் குஞ்சு அடைந்த கதியைப் பார்த்தாயா? நீ, தாய் சொற்படி நட; தந்தை வார்த்தையைக் கேள். நீ சுகமாக வாழ்வாய்.

25. குறி கூறல்

[கண்ணன் குறத்தி வேடம் பூண்டு அர்ச்சுனனுக்குக் குறி கூறியது.]

1. 'என்றனது திருநாடு கேட்கிறுயோ, தம்பீ!
ஏற்றமுள்ள இந்திரனுர் ஆளுமென்றன் நாடு.

2. கோச்சிமலை குடகுமலை என்றனது நாடு;
குமரேசர் வாழுமலை என்றனது நாடு;

3. இராமக்காள் லட்சுமக்காள் பொம்மக்காள் என்பேர்;
நலமறிந்து குறியுரைப்பேன் நன்மைபெற நானும்;

4. வாடைமணம் வீசுதடா ஐவர்வந்தாற் போலே;
கோலவிழி துடிக்கிறது குறிகள்சொல்வேன், கேளு;

5. சந்த்ரகுல ராஜாக்கள் தருமர்ஐவர் நீங்கள்;
தரணிமுழு தாளுகின்ற தருமர்தம்பி நீதான்;

6. சிலைநுதலன் வடிவழகன் தேர்விஜயன் நீதான்;
தீர்த்தயாத் திரைபோகத் தோழனுடன் வந்தாய்;

7. வடிவழகில் சிலைநுதலாள் தென்மதுரை வாழும்
அல்லி அரசாணியை நீ மணக்கமனம் கொண்டாய்;

8. பொய்யோடா என்குறிகள் மெய்யோடா புகல்வாய்;
என்றேநல் இளங்குறத்தி எடுத்தியம்பி னளே.

---

26. கமலம் செய்த காரியம்—I

1. ஸ்ரீ வாஞ்சியம் என்பது ஒரு கிராமம். அந்தக் கிராமத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருந்தது. அதில் ஆண்பிள்ளைகளே படித்து வந்தார்கள். 'பெண் பிள்ளைகள் படிக்க வேண்டுவது இல்லை. பெண்களுக்குப் படிப்பு எதற்கு?' என்று அக்கிராமவாசிகள் கூறிக்கொண்டு இருந்தார்கள்.

2. ஒரு நாள் அக்கிராமத்துக்குப் பட்டணத்தில் இருந்து ஒரு பெண் வந்தாள். அவள் அக்கிராமப் பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயரின் மகள். அவள் பெயர் கமலம். அவள் பத்தாம் வகுப்பில் படித்துத் தேறினவள். அவள் சுத்தமான உடைகளை உடுத்து இருந்தாள்; பார்ப்பதற்கு அழகாய் இருந்தாள்; தலையை ஒழுங்காகச் சீவி இருந்தாள்.

3. ஸ்ரீ வாஞ்சியத்துப் பெண்களைப் படிப்பிக்க வேண்டும் என்பது உபாத்தியாயர் எண்ணம். அதனுல், அவர் தம் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு கூட்டம் கூட்டினுர். அக்கூட்டத்தில் தம் மகள் பேசுவாள் என்பதைத் தெரிவித்தார். பெண் பேசப் போகிருள் என்பதை அறிந்த அக்கிராமப் பெண்கள் ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். எல்லாப் பெண்களும் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வந்தார்கள். ஆடவர்களும் வந்திருந்தார்கள்.

4. எல்லோரும் வந்த உடன் கமலம் எழுந்தாள்; வெகு அழகாகப் பாடினுள்; தான் வைத்திருந்த பின்னல் சாமான்களைக் காட்டினுள்;பெண்கள் படித்தால் வீட்டையும் பொருள்களையும் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள முடியும்; கிராமத்தைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள முடியும்; குழந்தைகளை நன்ருகப் பாதுகாக்க முடியும்''—என்னும் விஷயங்களை விளக்கிக் கூறினுள்.

5. கமலம் கூறியன யாவும் கேட்டு அக்கிராமத்து ஆடவர் மகிழ்ந்தனர்; 'கமலம் கூறியது நல்லதே. கமலத்தைப்போலவே நம் பெண்களும் படித்து மேன்மையடைய வேண்டும்', என்றனர். கிராமப் பெண்களும், 'நாம் கமலத்தைப்போலப் படித்த பெண்களாக மாற வேண்டும்,' என்று முடிவுசெய்தனர். உடனே எல்லோரும், 'அம்மா, கமலம், நீயே இவ்வூர்ப் பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்க வேண்டும்', என்று வேண்டிக்கொண்டனர்.

6. கமலம், 'சரி' என்று ஒப்புக்கொண்டாள். மறுநாள் ஒரு பெரிய வீடு, பெண்கள் படிக்கும் பள்ளிக்கூடமாக மாறியது. அக்கிராமப் பெண்கள் ஒன்று சேர்ந்தார்கள். அன்று முதல் கமலம் அவர்களுக்குக் கல்வி போதித்து வந்தாள்.

27. கமலம் செய்த காரியம்—II

1. கமலம் பெண்களுக்கு நன்முகக் கல்வி கற்பித்தாள். எல்லாப் பெண்களும் எழுதப் படிக்கக் கற்றுக்கொண்டார்கள். அப்பெண்கள் தினந்தோறும் குளித்து வந்தார்கள்; சுத்தமான உடைகளை உடுத்து இருந்தார்கள்; தலை மயிரை ஒழுங்காகச் சீவியிருந்தார்கள். எல்லாப் பெண்களும் நன்முய்ப் பாடக் கற்றுக்கொண்டார்கள்.

2. அவர்கள் தங்கள் வீடுகளைச் சுத்தமாக வைத்திருந்தார்கள். தெருக்கள் சுத்தமாய் இருந்தன. ஆ! கமலம் செய்த சேவையால் ஒரு வருடத்திற்குள் அக்கிராமப் பெண்கள் உயர்ந்த நிலையை அடைந்தார்கள். அக்கிராமம் மிகவும் சுத்தமாகக் காணப்பட்டது.

3. ஸ்ரீ வாஞ்சியம் கல்வியால் அடைந்த உயர்வைப்பற்றிப் பக்கத்துக் கிராமங்களில் இருந்த பெண்கள் கேள்விப்பட்டார்கள். அவர்கள் கமலத்தைப் பார்க்க ஆசைப்பட்டார்கள். கமலம் தன் மாணவிகளோடு பக்கத்துக் கிராமங்களுக்குச் சென்முள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கமலம் தன் பெண்களைப் பாடச் செய்தாள்; கோலாட்டம் அடிக்கச் செய்தாள்.

4. கமலம், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பெண்கள் படிப்பது எவ்வளவு நல்லது என்பதை விளக்கிப் பேசினுள். கமலத்தையும் அவள் மாணவிகளையும் கண்ட பெண்கள் ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள்; 'பெண்கள் படிப்பதால் குடும்பம் சுகமாக இருக்கும்' என்பதை உணர்ந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் கிராமத்தில் பெண்கள் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றை ஏற்படுத்தும்படி கமலத்தை வேண்டினுர்கள்.

5. கமலம் அதை ஒப்புக்கொண்டாள்; பட்டணத்தில் இருந்து தன்னேடு படித்துத் தேறிய ஐந்து பெண்களை வரவழைத்தாள்; ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்தினுள். ஆ! பெண்கள் பள்ளிக்கூடம் ஏற்பட்ட அந்த ஐந்து கிராமங்களும் தேவலோகமாகக் காணப்பட்டன.

---

28. எரி மலைகள்

1. மலைகளில் சாதாரண மலைகள், எரி மலைகள் என இரு வகை உண்டு. நம் நாட்டில் உள்ளவை சாதாரண மலைகளே; எரி மலைகள் இங்கு இல்லை. எரிமலைகள் உலகத்தின் பல பாகங்களில் இருக்கின்றன. அவை தீ, புகை, சாம்பல், உரு

கின கல், மண் முதலியவற்றை உச்சியில் உள்ள பெரிய துவாரத்தின் வழியாக பல பக்கங்களி லும் கக்கும்.

2. எரி மலைகள் எப்படி உண்டாகின்றன? நாம் இருக்கின்ற இவ்வுலகம் முன்பு பெரிய நெருப்பு உருண்டையாய் இருந்தது. பின்பு, இதன் மேற்பாகம் குளிர்ந்தது. அதனால், அங்கு

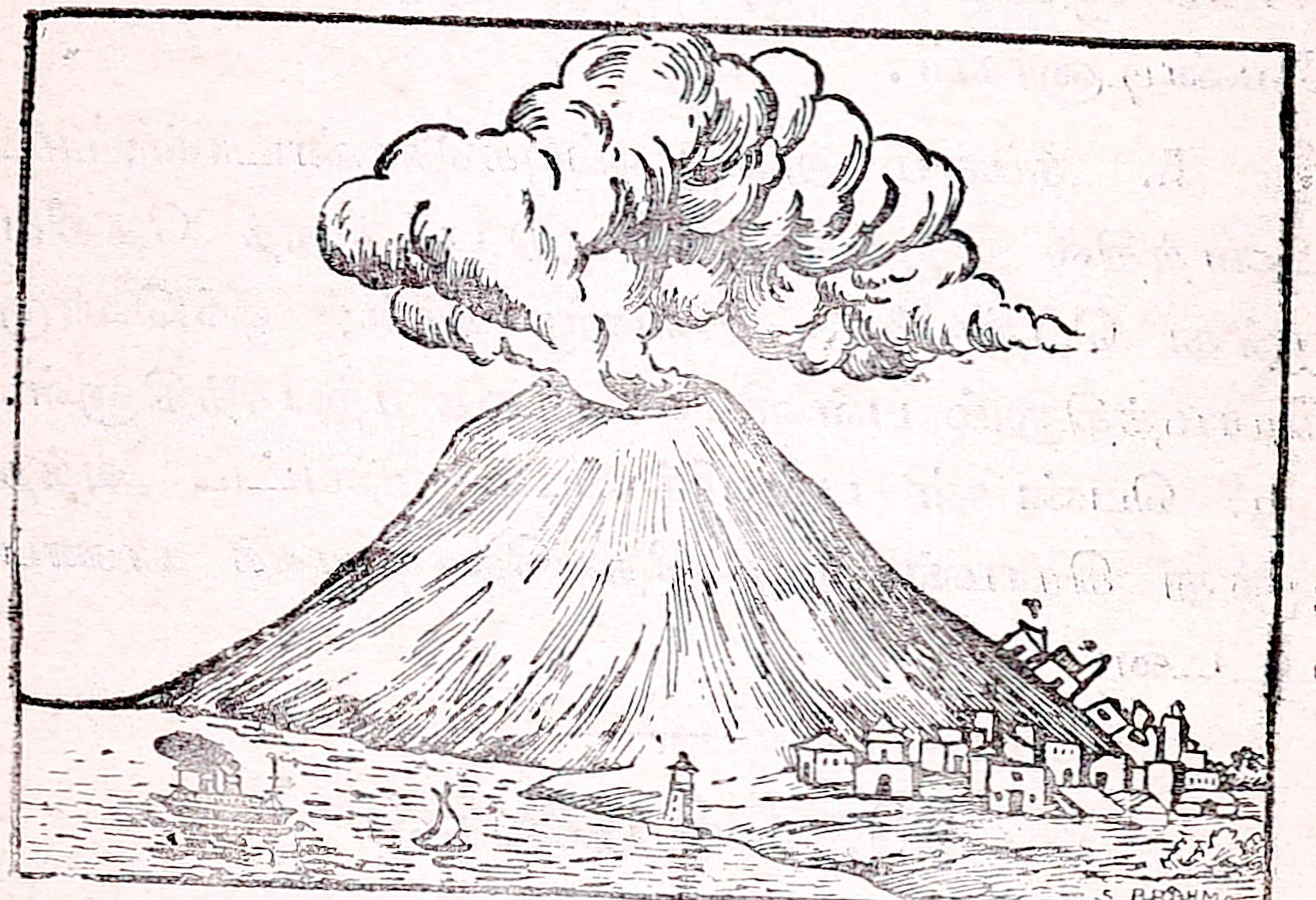

மனிதரும் பிற உயிர்களும் வசிக்க வசதி உண்டா யிற்று. ஆனால், பூமியின் அடிப்பாகம் இன்னும் எரிந்துகொண்டே இருக்கின்றது. இப்படி எரிந்துகொண்டு இருக்கின்ற சில இடங்களில் மேற்பரப்பு வெகு இலேசாய் இருக்கிறது. அந்த

லேசான பூமியைப் பிளந்துகொண்டு உள்ளிருக்கும் தீ வெளிப்படுகின்றது. இப்படி பூமி வெடித்துள்ள இடங்கள் எரிமலைகளின் அடியில் இருக்கின்றன. எனவே, எரி மலைகளைத் துளைத்துக் கொண்டு நெருப்பு, புகை முதலியன வெகு வேகத்தோடு வெளி வருகின்றன.

3. எரி மலைகள் சாதாரண மலைகளைப் போலவே அடி பருத்து நுனி குவிந்து இருக்கும். நுனியில் பெரிய பள்ளம் ஒன்று இருக்கும். அப்பள்ளத்தின் நடுவில் பூமியின் அடிவரையில் செல்லும் பெரிய துவாரம் காணப்படும். அத்துவாரத்தின் வழியாகவே பூமியிலிருந்து கிளம்பும் நெருப்பு, உருகின கற்குழம்பு, புகை முதலியன வெளிப்படுகின்றன. இவை வெளிப்படுமுன் பூமி அதிரும். இதற்குப் பூகம்பம் என்பது பெயர். பூகம்பத்தால் எரி மலையைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்கள் நாசமாகும். எரிமலை விபத்தால் பல அழகிய நகரங்கள் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்தன.

4. உலகில் தற்போது முந்நூறு எரி மலைகள் இருக்கின்றன. அவற்றால் அழிந்த நகரங்கள் பல. புதியனவாய் உண்டான தீவுகள் பல. எரி மலைகளால் கக்கப்பட்ட கற்குழம்புகள் கடலில் விழுந்து சிறிய தீவுகளாக மாறுகின்றன.

5. உலகில் உள்ள இயற்கை அற்புதங்களில் எரிமலை அற்புதமும் ஒன்ருகும். இவை எல்லாம் ஆண்டவன் திருவிளையாடல்களே.

---

29. நீதி மன்றம்

1. 'எனங்குடி' என்னும் கிராமத்தில் சோமசுந்தரம் பிள்ளை பெரியவர். அவர் எதிர் வீட்டு வேணுநாயகருடன் வயலுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதைப்பற்றிச் சண்டையிட்டார். முதலில் வாய்ச் சண்டையாய் இருந்தது முடிவில் கைச் சண்டையாய் மாறியது. வேணு நாயகர் கிராம அதிகாரி தம்மை அவமானப்படுத்திப் பேசியதாகவும் அடித்ததாகவும் நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தார்.

2. எனங்குடி, நன்னிலம் தாலூக்காவைச் சேர்ந்தது. அத்தாலூக்காவில் உள்ள நீதி மன்றத்தில் வழக்குவந்தது. இரண்டு பேரும் குறித்த நாளில் நீதி மன்றத்தில் ஆஜர் ஆயினர். இருவர் சார்பாகவும் இரண்டு நியாயவாதிகள் வந்திருந்தார்கள்.

3. நீதிபதி வழக்கை எடுக்கக் கூடவில்லை. வழக்கைப்பத்து நாட்கள்கழித்தே எடுத்துக்கொள்வதாக நீதிபதி கூறினர். பத்து நாட்களுக்குப்

பிறகு குறித்த நாளில் இரு கட்சியாரும் நீதி மன்றத்தில் ஆஜர் ஆயினர். அன்று மாலை நான்கு மணிக்கு வழக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. வாதி வழக்கை எடுத்துக் கூறிக்கொண்டு இருக்கையில் மணி ஐந்து ஆயிற்று. அதனால் வழக்கு ஒரு மாதத்துக்கு தள்ளி வைக்கப்பட்டது.

4. இதற்குள் வாதியின் நியாயவாதி முப்பது ரூபாய் வாதியிடம் பெற்றுக்கொண்டார். நீதி மன்றச் செலவு வேறு. பிரதிவாதியின் நியாய வாதி சோமசுந்தரம் பிள்ளையிடம் இருந்து இருபத்தைந்து ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டார்.

5. சோமசுந்தரம் பிள்ளையும் வேணுநாயகரும் நீதி மன்றத்தை விட்டுத் தனித்தனி வண்டியில் ஏறிப்போயினர். வழியில் சோமசுந்தரம் பிள்ளை, 'என்ன முட்டாள்தனம் செய்தேன்! முன் கோபத்தால் நாயகரை வாயில் வந்த விதம் பேசி அடித்தேன். இப்பொழுதோ, ஒரு நன்மையும் இல்லாமல் வழியிற்போகும் வக்கீல் முப்பது ரூபாய் வாங்கிவிட்டார். அந்தப் பணத்திற்கு நல்ல எரு வாங்கி வயலில் போட்டாலும் விளைச்சல் அதிகமாய் இருக்குமே!' என்று பலவாறு நினைத்துக்கொண்டு சென்றார். அவர் முடிவில் நாயகருடன் சமாதானமாகப் போவதெனத் தீர்மானித்தார்.

6. இப்படியே நாயகரும் பலபடியாக நினைத்து வருத்தப்பட்டுக்கொண்டே சென்ருர். அச்சமயம் சோமசுந்தரம்பிள்ளை திடீரெனத் தம் வண்டியை விட்டு இறங்கி, 'நாயகரே, நான் செய்த பிழையை மன்னிக்க வேண்டும்? இனி நாம் நண்பர் ஆவோம். நீதி மன்றச் செலவு போதும்; நியாயவாதிகட்குத் தந்த பணமும் போதும். நீதி மன்றத்துக்குப் போவதைவிட நாமே ஒருவரிடம் ஒருவர் மன்னிப்புப் பெறுதல் நல்லது,' என்று கூறினர்.

7. உடனே இருவரும் நண்பராயினர்; ஒரே வண்டியில் உட்கார்ந்து சந்தோஷமாகப் பேசிக்கொண்டு சென்றனர். அன்று முதல் அவர்கள் இருவரும் தங்கள் கிராமத்து வழக்குகளைத் தாங்களே தீர்த்துக் கிராமத்தில் சமாதானத்தை உண்டாக்கி வந்தார்கள்.

---

30. ஆத்தி சூடி

1. அறஞ் செய விரும்பு.
2. ஆறுவது சினம்.
3. இயல்வது கரவேல்.
4. ஈவது விலக்கேல்.
5. உடையது விளம்பேல்.

6. ஊக்கமது கைவிடேல்.
7. எண் எழுத்து இகழேல்.
8. ஏற்பது இகழ்ச்சி.
9. ஐயம் இட்டு உண்.
10. ஒதுவது ஒழியேல்.
11. ஔவியம் பேசேல்.
12. கண்டு ஒன்று சொல்லேல்.
13. ஙப்பட உரை.
14. இணக்கம் அறிந்து இணங்கு.
15. தந்தை தாய்ப் பேண்.
16. நன்றி மறவேல்.
17. வஞ்சகம் பேசேல்.
18. இளமையிற் கல்.
19. காப்பது விரதம்.
20. குணமது கைவிடேல்.
21. கெடுப்பது ஒழி.
22. கேள்வி முயல்.
23. சான்ருேர் இனத்து இரு.
24. சுளிக்கச் சொல்லேல்.
25. சூது விருப்பேல்.
26. சேரிடம் அறிந்து சேர்.
27. செய்வன திருந்தச் செய்.
28. சோம்பித் திரியேல்.
29. துன்பத்துக்கு இடம்கொடேல்.

30. தெய்வம் இகழேல்.
31. நன்மை கடைப்பிடி.
32. நாடு ஒப்பன செய்.
33. நோய்க்கு இடம் கொடேல்.
34. பிழைபடச் சொல்லேல்.
35. பெரியாரைத் துணைக்கொள்.
36. பொருள் தனைப் போற்றிவாழ்.
37. மீதூண் விரும்பேல்.
38. மேன்மக்கள் சொற்கேள்.
39. மொழிவது அறமொழி.
40. வித்தை விரும்பு.
41. உத்தமனாய் இரு.
42. வெட்டெனப் பேசேல்.
43. வைகறைத் துயில் எழு.
44. ஓரம் சொல்லேல்.
45. மூர்க்கரோடு இணங்கேல்.

---

31. பொறுமைக் குணம்

1. நிலத்தில் நெல்லை விதைத்தால், நெல் விளையும். தினை விதைத்தால் தினை விளையும். இவ் வுண்மை உங்களுக்குத் தெரியும் அல்லவா? இதைப்போலவே நாம் நன்மை செய்தால், நன் மையைப் பெறுவோம்; தீமையைச் செய்தால், தீமையைப் பெறுவோம்.

2. தமிழ் நாட்டில் சேர நாடு, சோழ நாடு, பாண்டிய நாடு என்னும் மூன்று நாடுகள் இருந்தன. பாண்டி நாட்டில் நெடுஞ்செழியன் என்ற மன்னன் அரசாண்டு வந்தான். அவன் நிரம்பப் படித்தவன்; தெய்வ பக்தி உடையவன்; போரில் வல்லவன்; குடிகளை ஆள்வதில் சமர்த்தன். அவன் தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரித்து வந்தான்.

3. தமிழ்ப் புலவர்கள் அவன் பெருமையைச் சோழ நாட்டிலும் சேர நாட்டிலும் பரவச் செய்தார்கள். அப்போது சேர சோழ நாடுகளை ஆண்டு வந்த அரசர்கள் பாண்டியன்மீது பொறாமை கொண்டார்கள். அவர் இருவரும் சிற்றரசர் ஐவரைச் சேர்த்துக்கொண்டு பாண்டியன்மீது போருக்கு எழுந்தனர்; பாண்டியனைப் போரில் கொன்றுவிடத் தீர்மானித்தனர்.

4. இவ்வாறு தன்மீது ஏழு அரசர்கள் போருக்கு வருவதைப் பாண்டியன் அறிந்தான். அவன், சிறிதும் பயப்படவில்லை. பாண்டியன் தன் பெரிய சேனையோடு பகைவரை எதிர்த்தான். போர் கடுமையாக நடந்தது. பாண்டியன் ஏழு அரசர் சேனைகளையும் சிதற அடித்தான். யானைகள் இறந்தன; குதிரைகள் குதித்துச் செத்தன; வீரர்கள் தலையறுப்புண்டு வீழ்ந்தார்கள்.

5. பாண்டியன் செய்த சண்டையைப் பார்த்து ஏழு அரசரும் பயந்தனர். அவர்கள்

முதுகுகாட்டி ஓடத்தொடங்கினார்கள். அப்போது பாண்டியன் அவர்களை விடாமல் துரத்திச் சென்றான். பகைவர் எழுவரும் முன்னே ஓட, பாண்டியன் பின்னே ஓடி முடிவில், 'தலையாலங்கானம்' என்னும் இடத்தில் அவர்களைத் தோற்கடித்தான். பகைவர் திரும்பிப் பாராமல் ஓடிவிட்டனர். பாண்டியன் பராக்கிரமத்தைப் பார்த்தீர்களா? பொறுமையால் எழுவரும் அடைந்த பலனையும் கவனியுங்கள்.

---

32. சாரணச் சிறுவன்

1. மாணிக்கம் ஒரு சாரணச் சிறுவன். சாரணச் சிறுவன் படத்தில் இருப்பதைப் போல உடுத்து இருப்பான். அவன் ஒரு நாள் தன் தாய் தந்தையரோடு திருவிழாப் பார்க்கச் சென்றான். அவர்கள் ஏறிச்சென்ற வண்டி ஒரு காட்டின் வழியே போய்க்கொண்டு இருந்தது. அக்காட்டின் பக்கத்தில் ஆறு ஒன்று ஓடிக்கொண்டு இருந்தது.

2. ஆற்றைக் கண்டதும் மாணிக்கத்தின் தகப்பனார் வண்டியை நிறுத்தினார். யாவ

ரும் கீழே இறங்கி ஆற்றில் குளிக்கச் சென்றனர். அவர்களோடு வேறு சிலரும் ஆற்றில் குளித்துக் கொண்டு இருந்தனர்.

3. அப்போது திடீரென ஒரு பெண், 'ஆ! கோவிந்தன் ஆற்றில் விழுந்துவிட்டான்! முழுகி விடப் போகிறான்! என்று கூவினாள். கோவிந்தன் தாயும் தந்தையும் 'ஓ' என்று அலறினார்கள்.

4. மாணிக்கம் கோவிந்தனைப் பார்த்தான். சிறிது தாமதித்தால் அவன் நீரில் முழுகிவிடு வான் போல் இருந்தது. மாணிக்கம் உடனே ஆற்றில் குதித்தான். முழுகும் தருணத்தில் இருந்த கோவிந்தனை அடைந்தான்; அவனை ஒரு கையால் அணைத்துக்கொண்டு, ஒரு கையால் நீந்திக் கரையை அடைந்தான்.

5. கரையில் இருந்த எல்லோரும் மாணிக் கத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டனர்; அவனை வாயாரப் புகழ்ந்தனர். மாணிக்கம், 'நான் ஒரு சாரணச் சிறுவன். சாரணச் சிறுவன் பிறர்க்கு உதவி புரிய வேண்டும். அம்முறையில் நான் கோவிந்தனைக் காப்பாற்றினேன். இந்தச் சிறிய காரியத்துக்கு நீங்கள் என்னைப் புகழ வேண்டுவதில்லை,' என் றான்.

6. கோவிந்தன் தந்தையார், 'அப்பா, மாணிக்கம், உனக்கு என்ன வெகுமதி வேண்டும்?

கேள்; தருவேன்,' என்ருர். மாணிக்கம் சிரித்துக் கொண்டே, 'ஐயா, சாரணச் சிறுவன் வெகுமதி பெறமாட்டான். உமது அன்புக்கு வந்தனம்,' என்முன்.

7. கோவிந்தன் தந்தையார், 'தம்பீ, சாரணச் சிறுவரால் ஜனங்களுக்கு அதிக நன்மை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. நான், கோவிந்தன் பெரியவன் ஆனதும் அவனை ஒரு சாரணச் சிறுவனுக்குவேன். உன்னைப்போல அவனும் பிறர்க்கு உபகாரியாக இருக்கட்டும்,' என்ருர்.

---

33. ஆகாய விமானங்கள்

1. வானத்தில் பறக்கும் ஏரோப்ளேன், ஜெப்ளின் இவை ஆகாய விமானங்கள் எனப் படும். இவை யுத்த காலத்தில் பகைவரோடு சண்டையிடவும், பகைவர் இருக்கும் இடத்தை அறியவும், வானத்தில் இருந்துகொண்டு வெடி குண்டுகளைப் போடவும் உபயோகப்பட்டு வருகின்றன.

2. ஒரு நாட்டில் இருந்து அதிக தூரத்தில் உள்ள வேறொரு நாட்டுக்கு அவசரமாக மனிதர்கள் செல்வதற்கும் தபால்களை அனுப்புவதற்கும் இவை பயன்படுகின்றன.

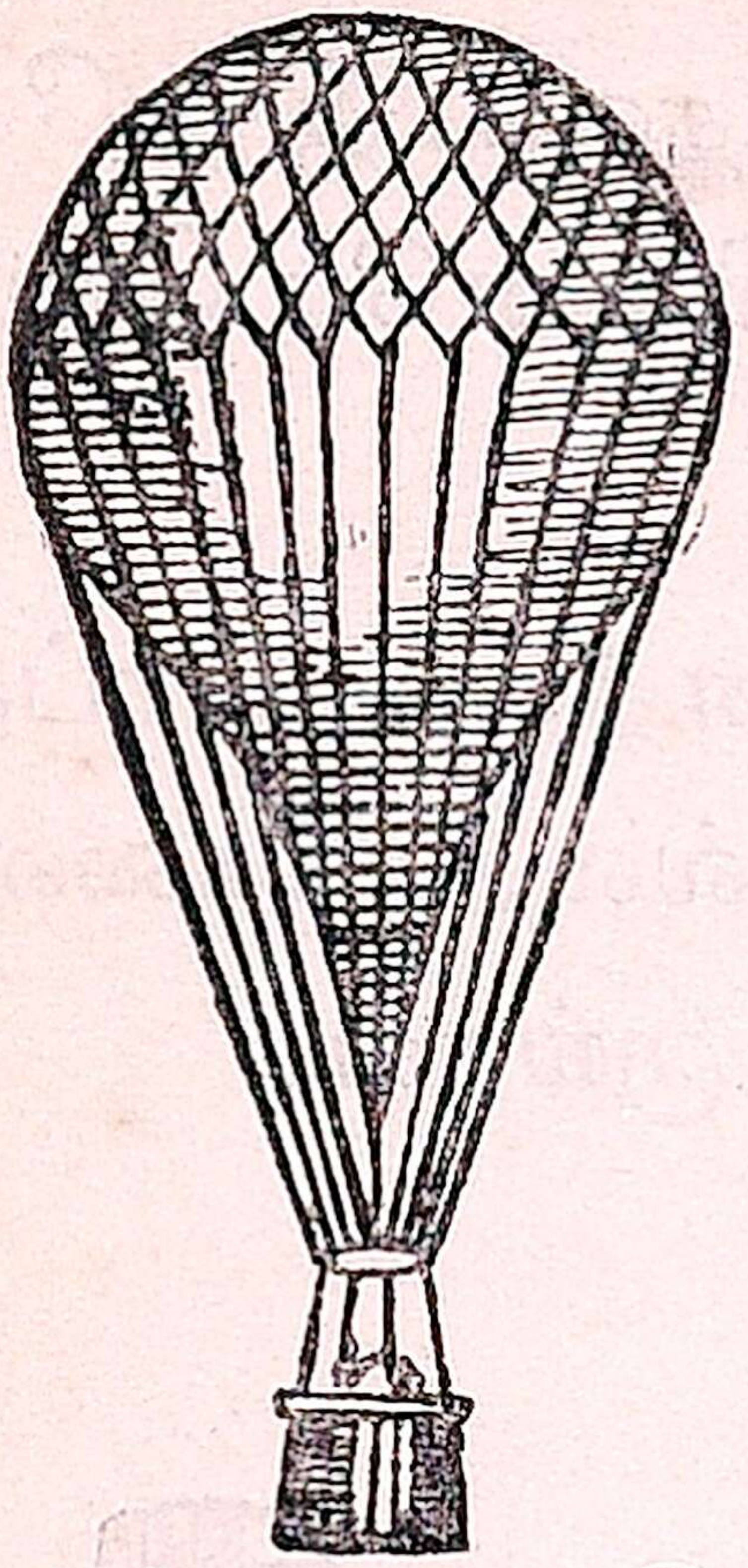

3. இவ்விமானங்களைக் கண்டு பிடிக்க முதலில் இருந்த மக்கள் மிகவும்கஷ்டப்பட்டார்கள். அவர் களில் ஒருவர் படத்தில் காட்டி யுள்ளபடி பலூனைச் செய்தார்; அதன் அடியில் உள்ள தொட்டி யில் வைக்கோலைப் போட்டு எரித்தார். அப்போது கிளம்பிய புகையால் பலூன் வானத்திற் பறந்தது. இதுவே வானத்திற் பறந்த முதல் பலூன் ஆகும்.

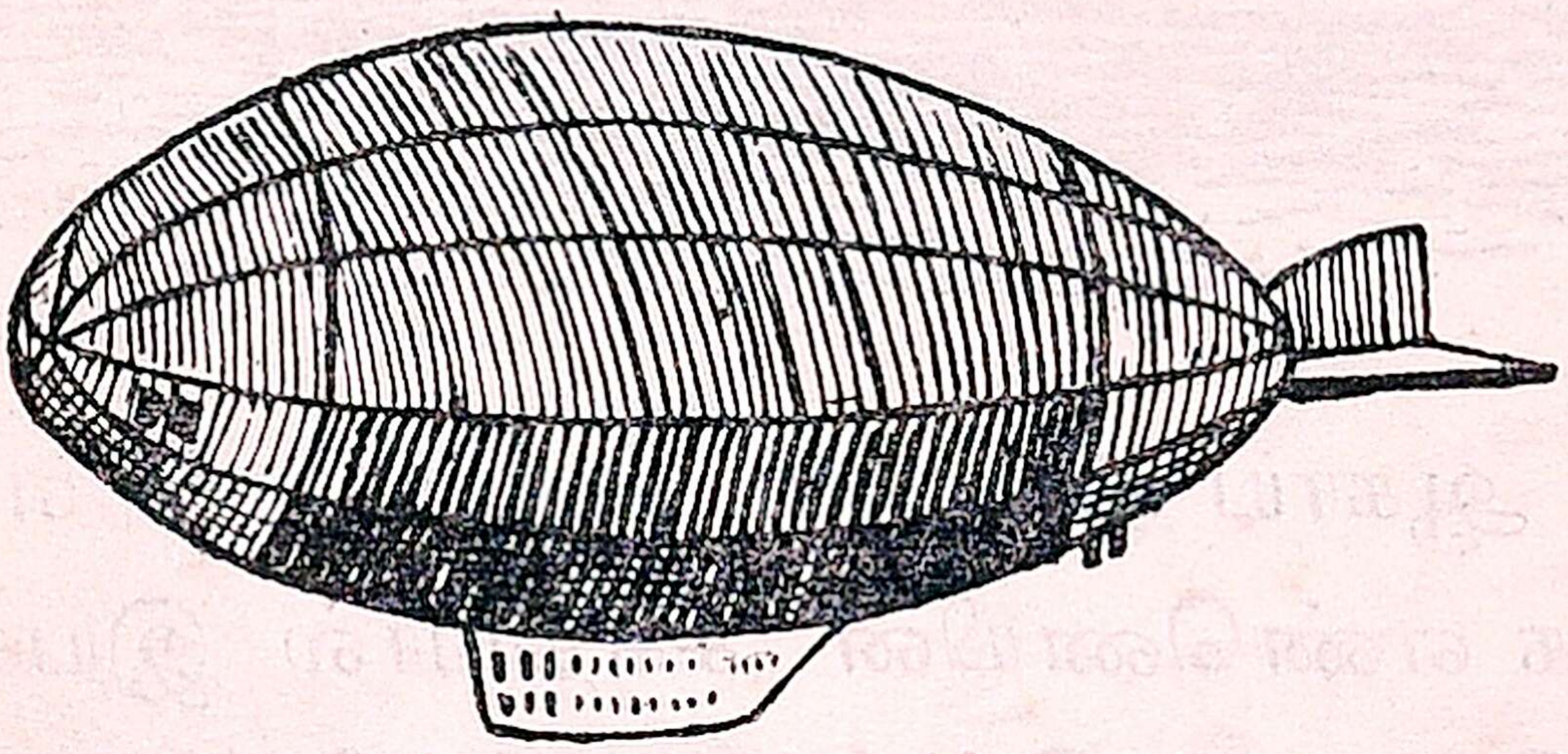

4. இதன் பின்னர், பலர் பலவாறு

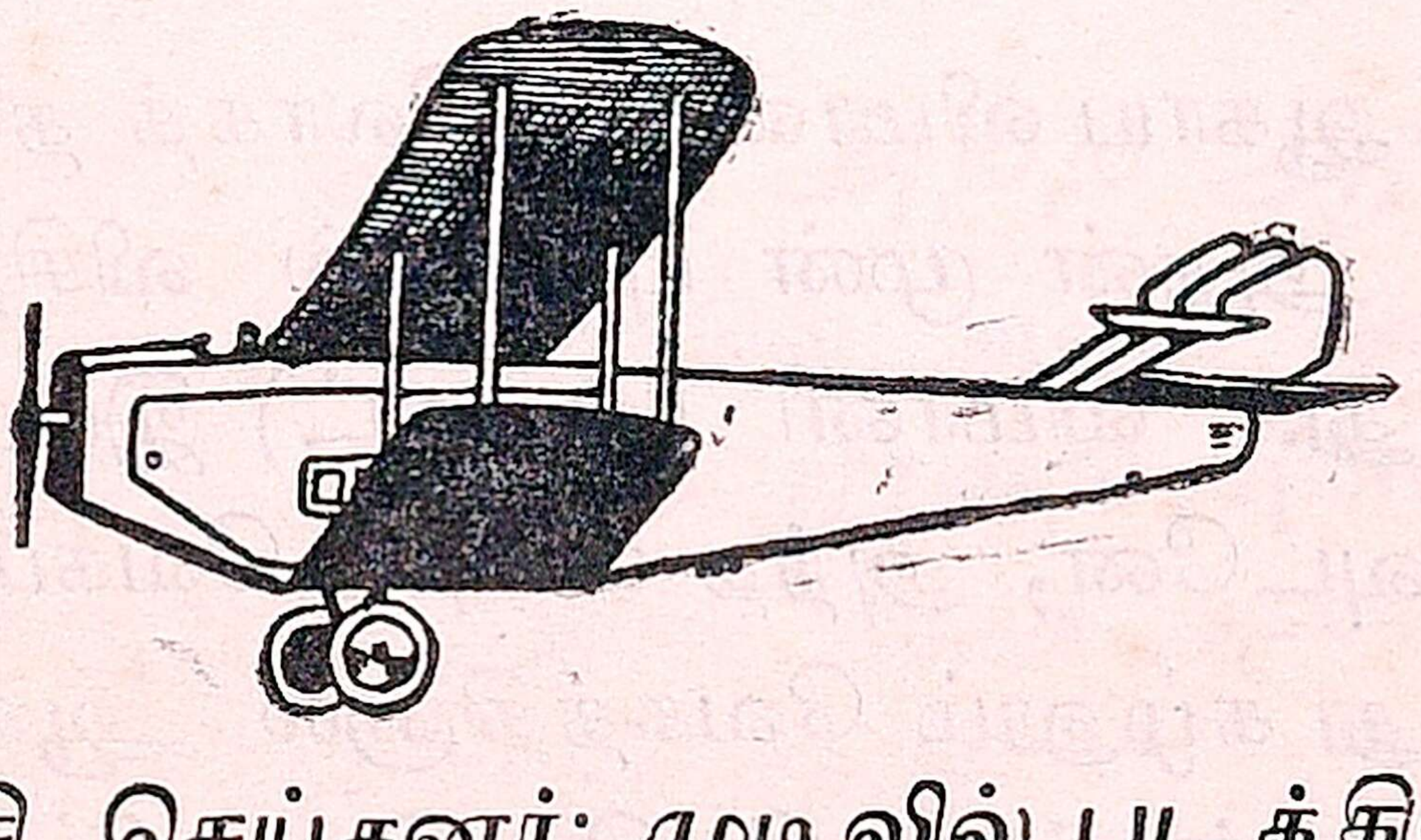

ஆராய்ச்சி செய்தனர்; முடிவில் படத்தில் காட்டி

உள்ளபடி ஒரு விமானத்தைச் செய்தனர். இதுவே ஏரோப்ளேன் என்பது. இதற்குப் பின்னரே ஜெப்லின் செய்யப்பட்டது.

5. சில ஏரோப்ளேன் வானத்தில் பறப்பதோடு கடலிலும் படகுபோலச் செல்லத்தக்கவை. அவற்றுள் ஒன்றைப் படத்தில் பாருங்கள்.

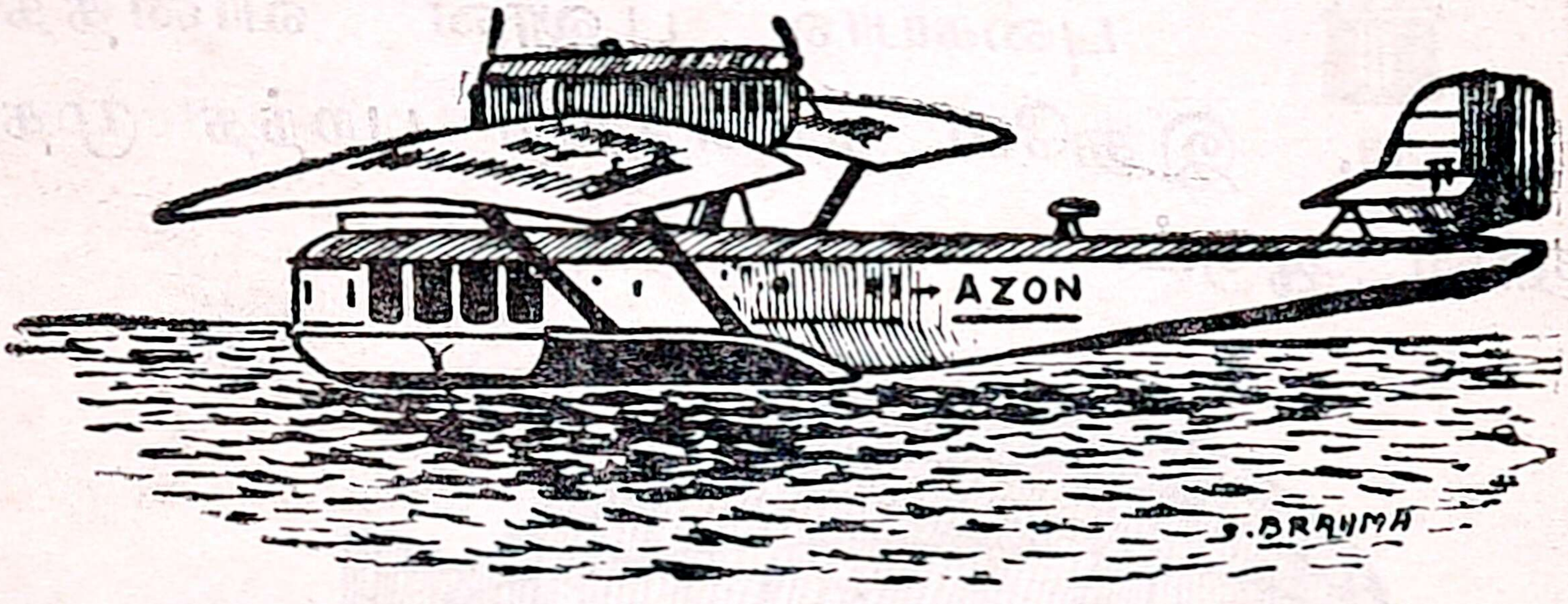

6. ஆகாய விமானம் பெட்ரோல் என்னும் ஒரு வகை எண்ணெயின் சக்தியால் இயக்கப்பட்டுப் பறக்கின்றது. இஃது உருவத்தில் பறவையை ஒத்திருப்பதால், வானத்தில் பறக்க முடிகிறது.

7. ஆகாய விமானம் உலோகத் தகடுகளால் ஆனது. அதன் முன் புறத்தில் விசிறி ஒன்று இருக்கிறது. விமானி (பைலட்) இயந்திரத்தை இயக்கியவுடனே, அந்த விசிறி வேகமாகச் சுழலும். அது சுழலும் வேகத்தினால் ஆகாய விமானம் இழுக்கப்பட்டு, மேலே கிளம்பிப் பறக்கும்.

அவ்வாறு கிளம்பிப் பறக்குமுன் விமானம் பூமியின்மீது உருண்டு செல்லச் சக்கரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

8. பிரயாணிகளை ஏற்றிச்செல்லும் ஆகாய விமானத்தில் அழகான நாற்காலிகள் போடப்பட்டு இருக்கும். ஆகாய விமானங்கள் வந்து தங்குகின்ற இடம் விமானத்துறை எனப்படும்.

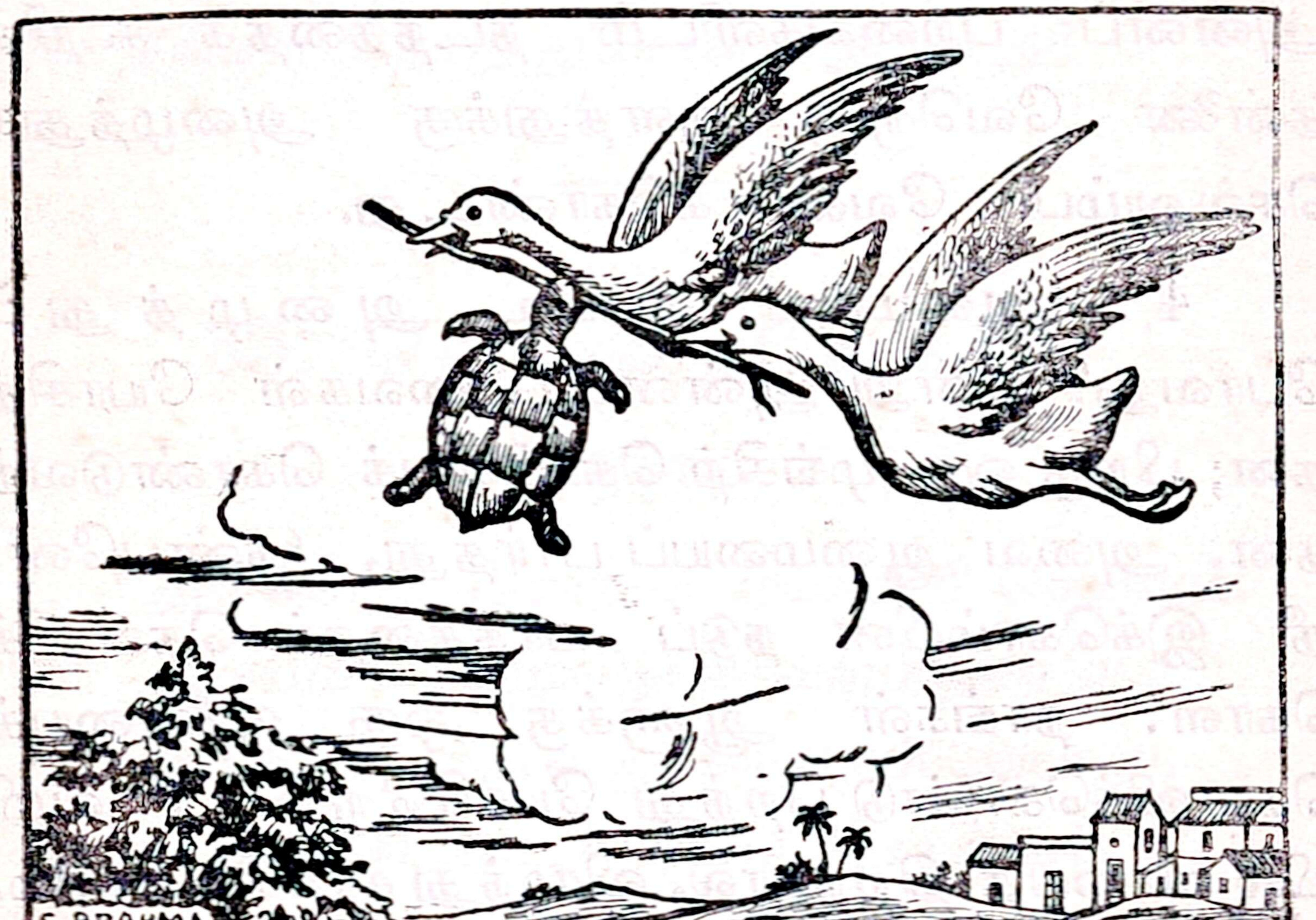

34. அறிவு அற்ற ஆமை

1. ஒரு குளத்தில் ஆமை ஒன்று இருந்தது. அதே குளத்தில் இரண்டு அன்னப் பறவைகள் வசித்தன. ஆமை அந்த அன்னப் பறவைகளோடு நட்பாய் இருந்தது.

2. ஒரு நாள் இரண்டு செம்படவர்கள் அந்தக் குளக்கரைக்கு வந்தார்கள். அவர்கள், ‘நாம் நாளை வந்து, இக்குளத்தில் இருக்கும் எல்லா மீன்களையும் ஆமைகளையும் பிடிக்கவேண்டும்,’ என்று பேசிப் போனார்கள்.

3. அவர்கள் பேசிக்கொண்டு இருந்த செய்தியைக் கேட்ட ஆமை நடுக்கம் கொண்டது. அது அன்னப் பறவைகளிடம் நடந்ததைக் கூறித் தன்னை வேறொரு குளத்துக்கு அழைத்துச் செல்லும்படி வேண்டிக்கொண்டது.

4. ‘ஆமையை எப்படி அழைத்துப் போவது?’ என்று அன்னப் பறவைகள் யோசித்தன; பிறகு ஒரு மூங்கிற் கொம்பைக் கொண்டுவந்தன. அவை ஆமையைப் பார்த்து, ‘நண்பனே, நீ இக்கொம்பின் நடுப் பாகத்தைக் கௌவிக் கொள். நாங்கள் ஆளுக்கு ஒரு முனையைக் கௌவிக்கொண்டு பறந்து போகிறோம். நீ வழியில் வாயைத் திறந்தால், விழுந்து சாகவேண்டும். ஆகையால், நீ மிகவும் ஜாக்கிரதையாய் இருக்க வேண்டும்,’ என்றன.

5. பின்னர், படத்தில் காட்டியுள்ளபடி அவை பறந்து போய்க்கொண்டு இருந்தன. அதைக் கண்ட சிலர் கை கொட்டி, ‘ஓ’ என்று கூவினர்; வேறு சிலர், ‘ஆமைக்கும் யோகம்

வந்துவிட்டதே! அதுவும் மேலே பறக்கிறதே!' என்று கூறிச் சிறித்தனர்.

6. ஆமை அவர்கள் கூறியதைக் கேட்டது. அதற்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. அது என்னவோ சொல்வதற்கு வாயைத் திறந்தது. அவ்வளவுதான்; பாவம்! அது உடனே பூமியில் விழுந்து இறந்தது. பிள்ளைகளே, ஆமையின் அறிவு அற்ற செயலைப் பார்த்தீர்களா! இதனால் நீங்கள் தெரிந்துகொள்வது யாது?

---

35. கொன்றைவேந்தன்

(சுருக்கம்)

1. அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்.
2. ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று.
3. இல்லறம் அல்லது நல்லறம் அன்று.
4. ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்.
5. ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும்.
6. எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத் தகும்.
7. ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து.
8. ஐயம் புகினும் செய்வன செய்.
9. ஒளவியம் பேசுதல் ஆக்கத்திற்கு அழிவு.
10. கிட்டா தாயின் வெட்டென மற.

11. கீழோர் ஆயினும் தாழ உரை.
12. கைம்பொருள் தன்னின் மெய்ப்பொருள் [கல்வி
13. சான்றோர் என்கை ஈன்றோர்க் கழகு.
14. சூதும் வாதும் வேதனை செய்யும்.
15. தந்தைசொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை.
16. தாய்சொல் துறந்தால் வாசகம் இல்லை.
17. திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு.
18. தேடாது அழிக்கின் பாடாய் முடியும்.
19. நுண்ணிய கருமமும் எண்ணித் துணி.
20. நூல்முறை தெரிந்து சீலத்து ஒழுகு.
21. மாரி அல்லது காரியம் இல்லை.
22. மீகாமன் இல்லா மரக்கலம் ஓடாது.
23. முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்.
24. மூத்தோர் சொல்லும் வார்த்தை அமிர்தம்.
25. வீரன் கேண்மை கூர் அம் பாகும்.
26. குற்றம் பார்க்கின் சுற்றம் இல்லை.
27. பாலோடு ஆயினும் காலம் அறிந்துண்.
28. வையந் தோறும் தெய்வம் தொழு.

---

36. பகைவனுக்கும் உதவி செய்

1. சென்ற ஐரோப்பியப் போரில் ஓர் இடத்தில் ஆங்கில இராணுவ உத்தியோகஸ்தர் ஒருவரும் பிரெஞ்சு வீரன் ஒருவனும் விழுந்து கிடந்தனர்.

ஆங்கில இராணுவ உத்தியோகஸ்தர் தாகத்தாலும் பசியாலும் வருந்தினர். அப்போது பிரெஞ்சு வீரன் தன்னிடம் இருந்த உணவையும் சாராயத்தையும் அவருக்குக் கொடுத்தான்.

2. அந்தச் சமயத்தில் பகைவர் சேனையைச் சேர்ந்த ஜெர்மனி வீரன் ஒருவன், 'ஆ! வலி பொறுக்கமுடியவில்லையே! தாகம் என்னை வதைக்கிறதே! இங்குத் தண்ணீர் கொடுத்துக் காப்பவர் இல்லையோ?' எனக் கதறினன்.

3. அக்கதறலைக் கேட்ட ஆங்கில உத்தியோகஸ்தர் அவ்வீரனை நோக்கி மெதுவாக நகர்ந்தார். அவரால் நடக்கக் கூடவில்லை. அவர் உருண்டு உருண்டு சென்ருர்; ஜெர்மானிய வீரன் இருந்த இடத்தை அடைந்தார். அவர் தமது கையில் இருந்த ஒரு கோப்பைச் சாராயத்தை அவ்வீரன் வாயருகில் கொண்டு செல்ல முயன்ருர். அவர் மிகவும் பலவீனமாய் இருந்ததால், அவரால் கோப்பையை உயர்த்த முடியவில்லை.

4. அதனைக் கவனித்த பிரெஞ்சு வீரன் அவர் உதவிக்கு வந்தான். அவனும் உருண்டு கொண்டே அவர் இருந்த இடத்தை அடைந்தான். பின்னர், இருவரும் சேர்ந்து இறக்கும்

சமயத்தில் இருந்த ஜெர்மானியன் வாயில் சிறிது சாராயத்தை ஊற்றினர்.

5. ஜெர்மானிய வீரன் கண்களைத் திறந்தான் தனக்குச் சாராயத்தை ஊற்றின இருவரையும் கவனித்தான்; அவர்கள் தனக்கு எதிராய் இருந்து சண்டை இட்டவர்கள் என்பதை உணர்ந்தான்; பகைவர் தனக்கு உதவி செய்ததை எண்ணினன். அவன் முகம் மலர்ந்தது. அவன் அவ்விருவரையும் அன்போடுபார்த்தான்; கடைசியாகக் கண்களை மூடிக்கொண்டான். அவன் அக் கண்களை மீண்டும் திறக்கவே இல்லை.

---

37. நமது நாட்டு அரசாட்சி—I

கண்ணன்: அண்ணு, நம் அப்பாவுடன் போகின்றவர் யாவர்?

அண்ணன்: தம்பீ, அவரே நம் கிராம அதிகாரி.

கண்ணன்: நம் கிராம அதிகாரியா? அவருக்கு என்ன வேலை?

அண்ணன்: அவர் நமது கிராமத்தில் உள்ள நிலங்களுக்கு அரசாங்கத்தார் விதித்துள்ள வரியை வசூல் செய்வார்; இதுவன்றிக் கிராமத்தில்

ஏற்படும் சிறிய வழக்குகளைத் தீர்ப்பார்; பொது நிலங்கள், அவற்றில் உள்ள மரங்கள், இவற்றைப் பாதுகாப்பார்; கிராமத்துக்கு வேண்டும் சுகாதாரம், நீர்ப்பாசனம் இவற்றைக் கவனிப்பார். இவரைப்போல ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் ஒரு கிராமாதிகாரி இருப்பார். அவருக்குத் துணையாகக் கணக்கப் பிள்ளை ஒருவர் இருப்பார். அவர் நிலவரிக் கணக்குகளை எழுதுவர். மேலும், வெட்டியான், தலையாரி என இரண்டு சேவகர் இருப்பர்.

கண்ணன்: அண்ணு, இவருக்கு மேல் அதிகாரி யாவர்?

அண்ணன்: பல கிராமங்கள் சேர்ந்தது ஒரு தாலூக்கா எனப்படும். அதன் அதிகாரி தாசில்தார் என்பவர். அவர் நமது தாலூக்காவின் நிலவரியை வசூலிப்பவர்; நிலத்தின் சம்பந்தமான சில அதிகாரங்கள் அவருக்கு உண்டு.

கண்ணன்: பல கிராமங்கள் சேர்ந்து ஒரு தாலூக்கா ஆகிறது. பல தாலூக்காக்கள் சேர்ந்த தொகுதிக்கு என்ன பெயர்? அதன் அதிகாரி யார்? அவர் வேலை என்ன?

அண்ணன்: தம்பி, பல தாலூக்காக்கள் சேர்ந்து ஒரு ஜில்லா ஆகின்றது. அதற்கு அதிகாரி கலெக்டர் என்பவர். அவர் நமது ஜில்லாவின்

நில வரியை வசூலிப்பவர். அவர் நிலத்தின் சம்பந்தமான வழக்குகளையும், சண்டை சச்சரவுகளையும் விசாரணை செய்வார்.

---

38. நமது நாட்டு அரசாட்சி--II

கண்ணன்: அண்ணு, விஷயம் நன்ருக இருக்கிறது. பல ஜில்லாக்கள் சேர்ந்த தொகுதிக்குப் பெயர் யாது? அதன் அதிகாரி யாவர்? அவர் வேலை யாது? எல்லாம் விவரமாகக் கூறுங்கள்.

அண்ணன்: கண்ணு, பல ஜில்லாக்கள் சேர்ந்த தொகுதி மாகாணம் எனப்படும். அதன் அதிகாரி கவர்னர் என்பவர். கவர்னர் என்ருல், ஆள்பவர் என்பது பொருள். இப்போது நாம் இருப்பது சென்னை மாகாணம். இதன் அதிகாரி சென்னப்பட்டினத்தில் இருக்கிருர். இந்த மாகாணத்தைப்பற்றிய எல்லாக் காரியங்களிலும் தலையிடக் கவர்னருக்கு முழு அதிகாரமும் உண்டு.

இத்தகைய பல மாகாணங்கள் சேர்ந்ததே தமது இந்திய நாடு. இந்நாட்டுக்குப் பெரிய அதிகாரியாய் இருப்பவர் ராஜப் பிரதிநிதி என்பவர். அவர் நம் அரசருக்குப் பதிலாய் இருந்து நமது நாட்டை ஆள்பவர். அவர் புதிய டில்லி என்னும் அழகான நகரில் இருக்கின்ருர்.

கண்ணன்: அண்ணு, நம் அரசர் இங்கு இல்லையா?

அண்ணன்: தம்பீ, நம் அரசர் இந்தியாவில் இல்லை. அவர் தமது நாடாகிய இங்கிலாந்தில் இருக்கிருர் அவர் பெயர் ஆரும் ஜார்ஜ் என்பது. அவருக்கு இந்தியாவைப் போலப் பல நாடுகள் இருக்கின்றன. ஆதலால், அவர் இங்கிலாந்தில் இருந்துகொண்டு ஒவ்வொரு நாட்டையும் தம் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு அரசாட்சி செய்து வருகிருர்.

கண்ணன்: அண்ணு, நம் கிராம அதிகாரி இங்கு வந்ததால், இவ்வளவு அருமையான விஷயங்கள் எனக்குத் தெரிந்தன. இன்னும் எந்த அதிகாரியேனும் வந்தால், மேலும் பல விஷயங்கள் அறிந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

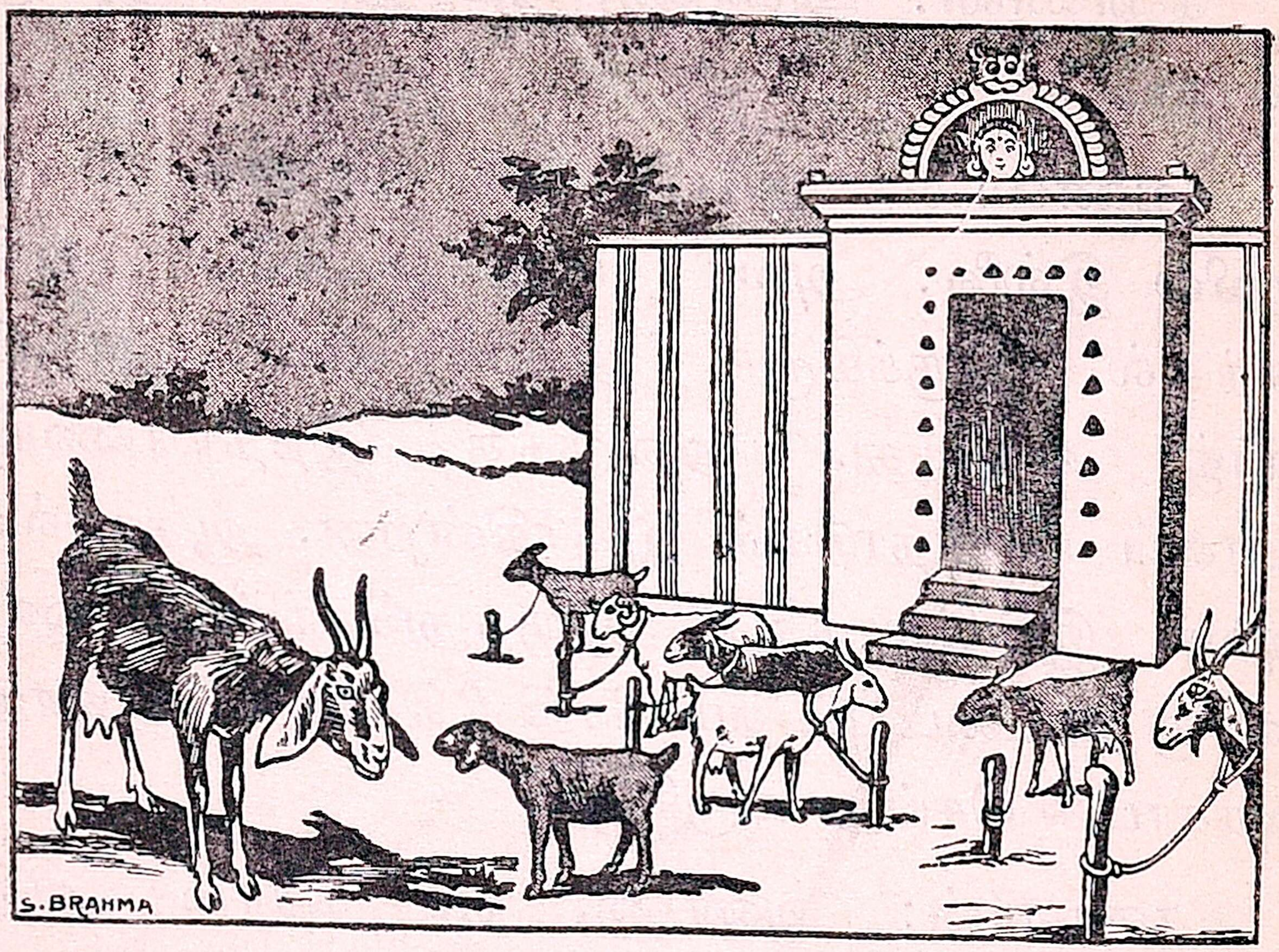

39. தெய்வத்தின்மீது பழியா !

ஆட்டுக்குட்டி—அம்மா, இந்தக் கோயில் தூண்களில் நம் குலத்தவர் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றனரே, ஏன் ?

தாய்:—குழந்தாய், அவர்கள் இன்று இந்தக் கோயிலில் உள்ள மாரியம்மனுக்குப் பலியிடப்படுவார்கள்.

குட்டி:—என்ன ! பலியிடப்படுவார்களா ? ஏன் ?

தாய்:—என் செல்வமே, மனிதன் நோயால் வருந்தும்போது அம்மனை நோக்கி, 'என் நோய்

நீங்கினல், உனக்கு ஓர் ஆட்டைப் பலியிடுவேன்' என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிருன். அதன்படி அவன் நோய் தீர்ந்ததும் ஓர் ஆட்டை அம்மனுக்குப் பலி இடுவான். அந்த முறைப்படி இன்று பலர் இந்த ஆடுகளைப் பலியிடப் போகின்றனர்.

குட்டி:—அம்மா, இது நியாயம் அற்றதாகத் தோன்றுகிறதே! மனிதன் நோய் நீங்குவதற்கும் ஆட்டுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? மருந்து சாப்பிட்டால் நோய் நீங்குகிறது. அது எப்படியாலுைம், இவர்கள் நம்மை ஏன் கொல்ல வேண்டும்?

தாய்:—கண்மணீ, தெய்வமே 'ஆட்டைப் பலியிடு' என்று கனவில் வந்து கூறுவதாகவும் சிலர் கூறுகின்றனர். அதனுல், சில ஆடுகள் கொல்லப் படுகின்றன.

குட்டி:—அம்மா, தெய்வம் ஆடு கேட்பது உண்டா? தெய்வந்தானே நம்மையும் மனிதரையும் படைத்தது. அதுவே தன் பிள்ளைகளைத் தனக்கு பலியிடும்படி தன் பிள்ளைகளான மனிதர்களைக் கேட்குமா? அது என்ன, அறிவு இல்லாத தெய்வமா? இப்படியும் இருக்குமா? மனிதர்களே, 'தெய்வம் ஆடு கேட்கின்றது' எனத் தெய்வத்தின் மீது பழியைப் போட்டு, நம்மவரைக் கொன்று தின்கிருர்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

தாய்:—ஆம், ஆம். நீ நினைப்பதே சரி. தெய்வம் ஆடு கேட்பதேது! மனிதர்கள் நாம் அவர்களின் உடன் பிறந்தவர்கள் என்பதை மறந்து, நம்மையே கொன்று உண்ணுகிறார்கள்.

குட்டி:—அம்மா, இப்பாவச் செய்கையைத் தெய்வந்தான் எப்படிப் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறது ?

தாய்:—குழந்தையே, 'அரசன் அன்று கொல்வான்; தெய்வம் நின்று கொல்லும்' என்பது பெரியோர் வாக்கு. இம்மனிதர்களைக் கடைசியில் தெய்வம் தண்டியாமல் விடாது! விடாது!!

---

40. இடைச் சிறுவன்

1. இலவம் பட்டி என்றோர் ஊர்
இருந்தான் அங்கோர் இடைச்சிறுவன்;

2. நல்லவன்; சிறிதும் பொய்பேசான்;
நலமாய் ஆடுகள் மேய்த்துவந்தான்;

3. ஓநாய் ஆட்டைத் திருடாமல்;
ஒழுங்காய்க் காவல் காத்து வந்தான்;

4. ஒருநாள் அரசர் அங்குவந்தார் ;
"ஓ! ஓ! பையா! எனக்குதவு ;

5. தாகத் தால்யான் தவிக்கின்றேன்;
தட்டா மல்நீர் கொணர்வாய் நீ."

6. என்றதைக் கேட்டான் இடைச்சிறுவன்;
கன்றினன்; 'ஐயா! கவனிப்பீர்;
7. இங்கே சிறிதும் நீர்இல்லை;
அங்கோர் குட்டை உளஎ' தன்றே,
8. ஓர்திசை காட்டிப் 'போம்' என்ருன்.
பார்ஆள் வேந்தர் பதைத்தாரே.
9. 'தம்பீ! நீபோய் நீர்கொணர்வாய்;
எம்மால் இயலாதெ'ன்றுரைத்தார்.
10. 'ஐயா! ஆடுகள் உமக்கடங்கா;
மெய்யாய் ஓநாய் சூறையிடும்;
11. காவல் புரிவது என்கடமை
காவல் தவறின், கயவனுவேன்;
12. ஆதலால், போகேன்; மன்னிப்பீர்
ஐயா!' என்றவன் அறைந்தனனே.
13. 'பையா! அரசன் யான் என்றே
மெய்யாய் உணர்வாய், போ,' என்றே
14. அரசர் கூறியும், அச்சிறுவன்
கரங்களைக் கொட்டி நகைத்தனனே.
15. 'அரசர் ஆனல் எனக்கென்ன?
ஆண்டிய ராஞல் எனக்கென்ன?
16. கடமை ஒன்றே கவனிப்பேன்:
கடவுள் கூறினும் கடவேன்யான்."

17. என்றவன் சொல்லக் கேட்டரசர்,
'என் இவன் அறிவு! ஆ! ஆ! ஆ!

18. சிறுவன் வயதில்; பெரியவனே,
அறிவில் கடமையிற் சிறந்தவனே'

19. என்றே தமக்குள் எண்ணிக்கொண்(டு)
ஏகினர் அரண்மனைக் கப்போதே;

20. மறுநாள் சிறுவனை வரவழைத்தார்;
மகனெனக் கொண்டே வளர்த்திட்டார்.

அரும்பதவுரை

கன்றினன்	=	மனம் வருந்தினன்
பார் ஆள்	=	பூமியை ஆளுகின்ற
வேந்தர்	=	அரசர்
இயலாது	=	முடியாது
கயவன்	=	கீழானவன்
கடவேன்	=	தவறமாட்டேன்
ஏகினர்	=	போனர்

THE B.N. PRESS, MOUNT ROAD, MADRAS.

எம் சொந்தப் பிரசுரங்கள்

		ரூ.	அ.	பை.
1.	இளங்கோ வாசகம், முதற் புத்தகம் ..	0	2	6
2.	,, இரண்டாம் புத்தகம் ...	0	3	0
3.	,, மூன்றும் புத்தகம் ...	0	4	0
4.	,, நான்காம் புத்தகம் ...	0	5	0
5.	,, ஐந்தாம் புத்தகம் ...	0	6	0
6.	இளங்கோ தமிழ் இலக்கணம் ... (ஐந்தாம் வகுப்புக்குரியது)	0	2	6
7.	இளங்கோ எண்சுவடி வாய்பாடு...	0	1	0
8.	புதுமுறை பூகோள சாஸ்திரம் சென்னை இராஜதானி (இது மிகவும் புதிய முறையில் எழுதப் பட்டது. ஐந்தாம் வகுப்புக்குரியது) ...	0	8	0
9.	இந்திய தேச சரித்திரக் கதைகள் (ஐந்தாம் வகுப்புக்குரியது ...	0	5	0

V. K. அருணாசலம், தெப்பக்குளம், திருச்சி.